SVOBODA
Founded in 1893
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 117, ЧИСЛО 19, П'ЯТНИЦЯ, 7 ТРАВНЯ 2010 РОКУ 1893 Vol. 117, No. 19, FRIDAY, MAY 7, 2010 $1.00

В Ню-Йорку протестують проти антиконституційних дій В. Януковича

Протест в Ню-Йорку 3 травня перед будинком Постійного представництва України в ООН. *Фото: Степан Слуцький*

НЮ-ЙОРК. – 3 травня перед будинком Постійного представництва України в ООН відбулася демонстрація протесту американців українського походження і громадян України, які проживають в США, котрі не погодилися з антиконституційними діями Президента України Віктора Януковича.

Демонстрацію організував Український Конґресовий Комітет Америки з нагоди перебування з візитою в Ню-Йорку Міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка, який бере участь в конференції ООН з розгляду дії Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. До акції долучилися громадські організації „Нова українська хвиля", Союз Українок Америки та ін.

21 квітня Президент України В. Янукович та Президент Росії Дмитро Медведєв домовились продовжити перебування російської Чорноморської фльоти у Криму, таким чином передавши росіянам контролю над українським містом Севастопіль ще на 25 років. Ця угода є антиконституційною, адже Конституція України забороняє розміщення чужоземних військових баз на території України.

Коли стало зрозуміло, що зустріч української громади з К. Грищенком не відбудеться, демонстранти перемістилися до Постійного представництва Росії в ООН. Закордонні українці виявили солідарність з народом України, вимагаючи, щоб російська фльота звільнила територію України.

Степан Слуцький

Віктор Ющенко закликав до захисту національних інтересів

КИЇВ. — Колишній Президент України, провідник „Нашої України" Віктор Ющенко закликав українські патріотичні сили вжити усіх законних заходів щодо захисту національних інтересів, не допустити втрати української стратегічної власности і упередити виникнення напружености й протистояння в українському суспільстві. Про це йдеться у його заяві з приводу пропозиції прем'єр-міністра Росії Володимира Путіна про об'єднання „Ґазпрому" і „Нафтогазу".

На думку В. Ющенка, відповідна пропозиція В. Путіна „означає створення „Ґазпрому" зразка часів „холодної війни", коли газ і нафта використовувалися як інструменти тиску на всю Европу".

„Такий імперський проєкт суперечить українським національним інтересам і перекреслює всі успішні напрацювання України за останні 18 років щодо інтеґрації української енерґетики в цивілізований европейський енерґетичний простір, де кожна людина має вільний доступ до енерґії за справедливими правилами і нормами", – заявив В. Ющенко. Він переконаний, що „це шлях до відновлення в українському,

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українська фльота відзначила річницю підняття прапорів України

СЕВАСТОПІЛЬ. — 29 квітня на кораблях та у берегових частинах української фльоти відбулися урочисті піднесення державного і військово-морських прапорів України. За даними прес-центру Військово-Морських Сил України (ВМС), так військові моряки відзначили річницю підняття у 1918 році українських прапорів на кораблях Чорноморської фльоти та переходу його під юрисдикцію Української Народної Республіки. З нагоди цієї дати у всіх місцях базування і на кораблях Військово-Морських Сил відбулися урочисті віча. У них взяли участь представники командування ВМС України, органів виконавчої влади, духовенства, ветеранських та громадських організацій. 2008 року, під час встановлення на Графській пристані Севастополя меморіяльної дошки на честь 90-ліття підняття українських прапорів, група проросійських радикалів напала на українських військовослужбовців. Кілька моряків отримали травми, постраждав і нинішній командувач віцеадмірал Віктор Максимов. Ніхто з нападників досі не покараний. *(Радіо „Свобода")*

Парляментові пропонують розслідувати діяння В. Януковича

КИЇВ. — Депутат від Бльоку Юлії Тимошенко (БЮТ) Григорій Омельченко пропонує парляментові створити спеціяльну тимчасову слідчу комісію з розслідування діянь Президента Віктора Януковича, які, можливо, містять ознаки злочинів, і розгляду питання про відсторонення його з посади Президента в порядку імпічменту. Про це йдеться в проєкті постанови, зареєстрованому у Верховній Раді 30 квітня. Комісію пропонують створити для проведення депутатського розслідування і подання матеріялів до Верховного суду для отримання висновків про те, чи містять діяння, в яких звинувачується В. Янукович, ознаки державної зради або іншого злочину. Терміном діяльности комісії пропонується встановити шість місяців, а її попередній звіт заслухати в липні. У пояснювальній записці до проєкту мовиться, що підставою для його реєстрації було підписання В. Януковичем угоди про продовження перебування Чорноморської фльоти Росії на території України. 21 квітня Україна й Росія домовилися продовжити перебування Чорноморської фльоти Росії на севастопольській базі на 25 років, до 2042 року. (*Радіо „Свобода"*)

Харків отримав від ПАРЕ Премію Европи

СТРАСБУРҐ, Франція. — Парляментська Асамблея Ради Европи (ПАРЕ) нагородила Харків Премією Европи за розвиток европейського співробітництва, про це 30 квітня повідомив виконуючий обов'язки Харківського міського голови Генадій Кернес. За його словами, рішення щодо присудження нагороди Харкову було ухвалено одноголосно на засіданні Комісії з питань навколишнього середовища, сільського господарства та розвитку територій ПАРЕ. Г. Кернес повідомив, що нагорода складається з медалі, диплому та грошової премії, яка призначається для проведення стажувань співробітників муніципалітетів містлавреатів. Він нагадав, що Харків є володарем Диплому Европи в 2003 році, Почесного прапора в 2004 році і Почесної таблиці в 2008 році, але „є першим містом України, яке відзначено цією нагородою. Я вважаю, що це заслужена нагорода для Харкова та жителів нашого міста. Думаю, харків'яни дадуть відповідну оцінку тому визнанню, яке нам виявили в Раді Европи, і будуть продовжувати працювати в тому ж напрямку", – підсумував Г. Кернес. *(УНІАН)*

С. Бандера і Р. Шухевич стали почесними громадянами Тернополя

ТЕРНОПІЛЬ. — Міська рада Тернополя присвоїла звання „Почесний громадянин міста Тернополя" провідникові ОУН Степанові Бандері та головнокомандувачеві УПА Романові Шухевичеві. Відповідне рішення депутати прийняли 30 квітня на сесії міської ради. Ініціювала дане питання фракція „Наша Україна". За проєкт рішення депутати проголосували одноголосно. У рішенні вказано, що „Степанові Бандері – Героєві України, провідникові ОУН та Романові Шухевичеві – Героєві України, головнокомандувачеві УПА, генерал-хорунжому звання „Почесний громадянин міста Тернополя" присвоюється за незламність духу у відстоюванні національної ідеї, героїзм і самопожертву в боротьбі за незалежність Української держави". *(УНІАН)*

В Харкові утворили Комітет захисту України

ХАРКІВ. — Представники понад десяти обласних осередків політичних партій та громадських організацій національно-патріотичного спрямування 1 травня оголосили про створення Харківського комітету захисту України. Про це повідомили у прес-службі Харківської обласної організації Всеукраїнського об'єднання „Свобода", з ініціятиви якої 30 квітня відбулися збори учасників об'єднання. Готовність до координації спільних дій проти ліквідації української державности, йдеться у повідомленні, висловили очільники місцевих організацій Всеукраїнського об'єднання „Батьківщина", Християнсько-демократичного союзу, Української народної партії, Партії „Реформи і порядок" та Народного руху України. Учасники новоствореного комітету дійшли принципової згоди щодо необхідности конкретних прямих дій для перешкоджання плянам антиукраїнських сил як у центральній владі, так і на рівні Харківщини. „Заява про утворення комітету є першим і останнім його документом. Ми не маємо жодного права витрачати дорогоцінний у нинішніх умовах час на декларації, заяви, листи, відозви тощо. В ситуації неоголошеної та неприхованої війни з українською державністю та українською нацією маємо діяти рішуче, ефективно та результативно. Адже зухвальство і цинізм наших ворогів ґрунтується на очікуванні „демократичности", „толерантности", „плюралізму", багатогодинних круглих столів і жвавого обговорення у відповідь. Збори комітету скликатимуться виключно для розподілу обов'язків учасників у проведенні акцій національного опору", – сказав на зборах керівник харківської „Свободи" Ігор Швайка. *(УНІАН)*

Ю. Тимошенко назвала методи В. Януковича диктаторськими

КИЇВ. — Провідник об'єднаної демократичної опозиції Юлія Тимошенко 3 травня заявила, що команда Президента України Віктора Януковича активно застосовує методи боротьби з демократією, характерні для диктаторського режиму. „Вони не ведуть дискусій і консультацій з громадянським суспільством, з опозицією, вони „ламають через коліно". І один з засобів – це кинути за ґрати. Це вивірений спосіб диктатур, і сьогодні В. Янукович починає це використовувати", – заявила Ю. Тимошенко. Вона нагадала, що вже порушено кримінальні справи за фактом безладів, які супроводжували процес ратифікації Верховною Радою угоди про подовження термінів перебування Чорноморської фльоти Росії на українській території. „Те, що зараз порушують кримінальні справи в Генеральній прокуратурі – це логічний наслідок того, що робить влада В. Януковича в Україні", – переконана Ю. Тимошенко. Сьогоднішню ситуацію в країні вона називає надзвичайною. „Влада почала без будь-яких дорад з суспільством віддавати наші території. Для будь-якої країни це була б надзвичайна ситуація", – пояснила вона. „Це соромно, це непрогнозовано, і це і є насильством. Насильством над Конституцією, над країною, над людьми, і це потрібно припинити всіма доступними демократичними способами. Ніколи українське суспільство і ніколи депутати в парляменті не будуть сприймати таких насильницьких дій, такого приниження, такого знущання над Україною", – запевнила Ю. Тимошенко. *(Радіо „Свобода")*

Невтральний статус не заважатиме Україні

КИЇВ. — Позабльоковий чи невтральний статус України не є перешкодою для поглиблення та розширення її співпраці з НАТО, якщо держава сама до цього прагнутиме. Про це заявив 29 квітня начальник Управління плянування сил Департаменту оборонної політики та плянування Міжнародного секретаріяту НАТО Френк Боланд, який на чолі делеґації експертів та представників штаб-квартири Альянсу перебував з візитою у Києві. „Кожна країна має право визначати свій міжнародно-правовий статус. Це є загальний принцип НАТО", – наголосив він. Водночас експерт зауважив, що серед 18 країн, які беруть участь у Процесі плянування та оцінки сил (ініціятива НАТО, спрямована на підвищення рівня взаємної сумісности країн-партнерів і Альянсу), є, наприклад, Швайцарія, Швеція, Австрія, Фінляндія та інші, що, визначаючи свій міжнародно-правовий статус як невтральний, активно співпрацюють з Альянсом. „НАТО готове продовжувати конкретну співпрацю з Україною, незважаючи на зовнішньополітичний курс її керівництва, якщо держава сама цього бажатиме", – резюмував експерт. *(„День")*

За ситуацію в Україні вболівають у Конґресі США

ВАШІНҐТОН. — Співголова групи підтримки України в Конґресі США Марсі Кептур вважає, що уряд повинен приділяти більше уваги Україні та реґіонові загалом. Про це вона заявила 3 травня. „У зв'язку з Україною я розчарована нездатністю нашого уряду знайти шляхи співпраці з сільськогосподарськими виробниками в Україні та допомогти Україні посилити свій приватний сектор, щоб користь отримували пересічні люди, а не лише олігархи. Я думаю, США не мали достатньо конструктивного підходу щодо розвитку України, хоча ми справді пробували і дещо зробили. Що ж до Росії, то, у зв'язку з її багатими енерґетичними резервами, я думаю, у США у певній мірі зв'язані руки через власну енерґетичну залежність. Тому часом США не може діяти у найкращих інтересах України, Польщі чи інших країн реґіону, які хочуть розвиватись як незалежні держави. Я сподіваюсь на добрі взаємини з Росією, але не за рахунок України чи Польщі чи інших країн реґіону. Тому я розумію відчуття українців, і наш уряд повинен краще працювати, щоб показати свою підтримку" – зазначила М. Кептур. *(„Голос Америки")*

В Україні зменшується кількість покинутих немовлят

КИЇВ. — В Україні з кожним роком зменшується кількість новонароджених дітей, від яких відмовилися батьки. Протягом 2009 року також скоротилася кількість відмов батьків від новонароджених дітей. Минулого року батьки відмовилися від 865 новонароджених, що на 5 відс. менше, ніж у 2008 році. За даними Державної соціяльної служби сім'ї, дітей та молоді і Міністерства охорони здоров'я України, в цілому динаміка скорочення кількости новонароджених, від яких відмовилися батьки, за останні роки виглядає таким чином: у 2004 році – 1,549 відмов від новонароджених; у 2005-му – 1,246; в 2006-му – 998; в 2007-му – 1,027; в 2008-му – 909; в 2009-му – 865. В Україні зростає кількість усиновлених дітей. *(„День")*

Черг за закордонними пашпортами уже немає

КИЇВ. — Громадяни України можуть „без проблем" оформляти пашпорти для виїзду за кордон, заявив 29 квітня директор Відділу зв'язків з громадськістю Міністерства внутрішніх справ України Дмитро Андреєв. З 26 квітня пашпортні служби працюють у штатному режимі, черг немає. У поточному році громадянам України уже видано понад 232 тис. закордонних пашпортів. *(Укрінформ)*

НА ТЕМИ ДНЯ

1. Ще раз огляньмося

Зрозуміти все, що сьогодні діється в Україні, в Росії, у світі, ледве чи й можливо, але коли не зрозуміємо, коли дамо можливість усьому тому далі йти, як воно йде нині, наші діти і внуки осудять нас. Отож негайно відмовмося від хибної думки, нібито людина поза так званою „великою політикою", поза владою і поза великими грішми нічого не значить, нічого не може змінити довкола себе. Може і повинна. Для цього вона має почувати себе незалежною від влади і від грошей, поважати в собі людську гідність і стати плече до плеча з собі подібними. На жаль, ми не англо-сакси, ми – тільки українці, тільки вчимося бути собою, впізнавати себе у своєму ближньому, довіряти йому, вірити в нього і, що найпроблемніше для нас – діяти разом.

Ми хочемо, щоб Україна вижила і жила? То діймо разом! Та оскільки сам Бог створив цю послідовність – від думки до дії – спершу спробуймо прояснити наше думання, порозумітися щодо суперечливих обставин і явищ, котрі порізнили наші реакції і наші погляди – аж до діяметрально протилежних.

Передусім, належить хоч би більш-менш справедливо оцінити президентську каденцію Віктора Ющенка. Більш-менш, бо абсолютно справедлива оцінка – тільки в Бога, який оцінює людину не за результатами, а за щирістю її намірів. А тепер порівняймо наміри усіх чотирьох – Леоніда Кравчука, Леоніда Кучми, В. Ющенка і Віктора Януковича. Потрібні коментарі?

Вже одне те, що протягом усього свого президентства В. Ющенко звертався не просто до народу України, а саме до „української нації", будило і в якійсь мірі збудило цю націю. Так було й з історичною пам'яттю: він повертав її не просто заради пам'яті, а саме як процес морального осуду російських злочинів проти України. Тобто В. Ющенко, попри свою вроджену миролюбність і попри самовихований демократизм та лібералізм, дивився прямо у вічі тій реальності, від якої боязко відвертає очі майже весь український політикум, – що першим ворогом України, її свободи і незалежности була, є і, як виглядає, ще довго буде Росія.

Він бачив те, що повинні були бачити всі провідники держави, від найвищих до найнижчих, – що рівноправні стосунки з Росією є неможливими; що кожний українсько-російський контакт – політичний, економічний, культурний – Москва перетягає на свою користь; що кожна поступка з українського боку лише заохочує росіян до все глибшого підкорення України; що політична система, котру культивує Кремль – це оновлення традиційного московського самодержавства, а воно унеможливлює виникнення в Росії громадянського суспільства, здатного відвернути владу від імперського експансіонізму і переставити цю страшну країну на шлях демократії, на шлях морального очищення від кривавого минулого; що всі російські матеріяльні й інтелектуальні ресурси, всю інформаційну сферу Москва підпорядковує новому глобальному ошуканству, новому-старому ідіотичному бажанню неправдою перейти світ; що „п'ята колона" в Україні насправді – це не якесь там, ледве не генетичне, яничарство „малоросів" і „хахлів", а платна московська аґентура.

В. Ющенко знав і бачив, як ця аґентура, почавши від днів Помаранчевої революції, до невпізнання спотворює його політичний портрет, дискредитує всю його державницьку діяльність, особливо ж злісно і послідовно – його кроки, спрямовані на національне відродження в Україні.

Треба дивуватися, що за цих умов, з істотно обмеженими повноваженнями, з оточенням, ідейно невідцентрованим і надміру владолюбним, він зміг щось доброго, справді важливого здійснити, і зауважмо – здійснити не тільки в ім'я історичної правди, не тільки в ім'я демократії, в ім'я свободи слова і преси, не тільки у пропонуванні цивілізованих стандартів соціяльної політики, не тільки у проевропейському курсі, але й у тому, що фактично спростовує абсурдні звинувачення, нібито саме він розірвав взаємовигідне українсько-російське співробітництво. Згідно з російським Державним комітетом статистики, товарообіг між Україною і Росією зріс з 20 млрд. дол. у 2005 році до понад 35 млрд. дол. у 2008 році, хоч далі відбувся спад, пов'язаний зі світовою фінансовою кризою.

Знав В. Ющенко, що Москва ненавидить його з єдиної причини: бо він хотів врятувати від неї Україну.

Добре, якщо все це він знав і якщо справді хотів, то чому ж не врятував? – подумає тут не один читач.

Відповідь, швидше за все, не надто складна. Україна, якою вона є ще й сьогодні, потребує особливої любови – жертовної. В. Ющенко нездатний на неї. Він любив Україну, але не менше любив і себе, свою родину, свою пасіку. Трохи керував державою, а трохи сибаритствував. До того ж, його „еґо", химерно поєднане з ліберальним світоглядом, не давало йому змоги розуміти людей з іншим підходом до життя, зокрема – рішучих і жертовних українців. Тому кінець його президентства був змарнований. Майже без політичної підтримки, без вірних товаришів, драматично самотній стояв він при дверях Української держави, і тепер зовсім не дивує тяжке звинувачення на його адресу – що то він впустив у ці двері відвертого ворога України.

Його ж жалюгідне сьогоднішнє опозиціонерство вже не відкриє перед ним ніякої політичної перспективи. Вражена„реґіоналами" в саме серце, Україна чекає провідників іншої якости, іншого рівня патріотизму.

Це стосується і Юлі Тимошенко. Сильний, невідступний характер. Такі люди дуже потрібні в опозиції. Але навіть ті політологи, котрі воліли б далі вітати її у великій політиці, розуміють, що вона повинна „стати іншою".

Певна річ, внутрішні переродження можливі. Проблема, на жаль, набагато складніша: навіть якщо станеться чудо і Ю. Тимошенко раптом переродиться, раптом завоює цілковите довір'я свідомого українства, змусить його забути деструктивне, підпорядковане виключно власному владолюбству її позиціювання від Президента В. Ющенка відразу ж після Помаранчевої революції, забути сепаратні угоди БЮТ з Партією Реґіонів, темні газові договори з Москвою і ще багато речей, котрі її компрометували, на поверхню спливе підставове і ледве чи розв'язне завдання – переродження її політичного середовища. Адже та сила, на яку вона дотепер спиралася, майже не відрізняється від Партії Реґіонів. Бачимо ту саму відсутність чіткої проукраїнської ідеології, бачимо серед депутатів-бютівців таких самих олігархів, аж до „мисливця на людей" Віктора Лозинського, бачимо постійне маневрування, котре викликає нові й нові сумніви, бачимо популізм, тактику, але не стратегію.

„Стати іншою" – ось як це розуміє професор Києво-Могилянської академії, відомий політичний оглядач Ігор Лосєв: „...Їй треба оточити себе патріотами-інтелектуалами, яскравими особистостями, здатними мислити незалежно і критично, які б не боялися говорити провідниці й неприємні речі... Вона сама має стати справжньою українською патріоткою, а не грати кон'юнктурну ролю української патріотки в політичному театрі. Вона повинна запропонувати потужну конкурентну програму економічного порятунку України, адже час популізму минув. Й оскільки чинник зради вже кілька століть тяжіє прокляттям над українською політикою, Юлії Тимошенко треба переконати український народ, що вона його не зрадить".

Треба, треба, треба... А час не тільки не чекає, але й кидає під ноги українцям нові перешкоди – і не лише з московської півночі, але й з боку байдужого до України світу, з боку найвпливовіших гравців міжнародної політики, зокрема об'єднаної Европи і США. За цих умов Україна тим більше потребує нового, незрівняно сильнішого провідництва, ніж мала його дотепер.

Петро Часто

ПАРЕ визнала Голодомор злочином, але не геноцидом

СТРАСБУРҐ, Франція. – Парляментська Асамблея Ради Европи (ПАРЕ) на своєму засіданні 28 квітня визнала Голодомор як злочин комуністичного режиму проти громадян СРСР і людства (див. „Свободу", ч. 18). За визнання Голодомору геноцидом українського народу проголосував 21 депутат, 55 проголосували проти.

В ухваленому ПАРЕ документі сталінський режим визнається винним „у масовому голоді в СРСР у 1930-их роках". Асамблея дійшла висновку, що в результаті масового голоду, спричиненого навмисними діями і політикою радянського режиму, постраждали мільйони людей у Білорусі, Казахстані, Молдові, Росії та Україні.

При цьому депутати ПАРЕ зазначили, що в Україні, яка постраждала найбільше від насильницької колективізації, Голодомор був визнаний геноцидом рішенням Верховної Ради.

Асамблея у своїй резолюції вшанувала пам'ять загиблих від голоду і засудила жорстоку політику сталінського режиму. Крім того, ПАРЕ закликала країни колишнього СРСР відкрити свої архіви, а істориків – здійснювати спільні дослідницькі програми.

Фактично, вперше в історії важлива міжнародна інституція об'єктивно оцінила дії радянського режиму і поставила його в один ряд з німецькими нацистами. Проти цього рішення активно протестувала делеґація Російської Федерації. Водночас сесія не включила до свого рішення визначення Голодомору як геноциду українського народу, хоча Комітет ПАРЕ з правничих питань та прав людини в своєму судженні, підготовленому до пленарного засідання ПАРЕ, визнав Голодомор в Україні геноцидом.

Визнання Комітетом ПАРЕ Голодомору як геноциду українського народу базувалося на документах, поданих в ПАРЕ Україною, яка вивчила трагедію Голодомору. Але у вирішальну мить до протесту російської делеґації приєднався Президент України Віктор Янукович, який заявив, що геноциду не було.

„Всі поправки, що містять слово „геноцид", а також жодні українські пріоритети стосовно інших республік, що постраждали з голоду в 1930-их роках минулого століття, не пройшли", – з задоволенням повідомив заступник голови російської делеґації Леонід Слуцький.

З цього приводу голова Інституту національної пам'яті, академік Ігор Юхновський сказав, що в ПАРЕ було недостатньо інформації щодо Голодомору в Україні 1932-1933 років. „За 1932 рік в Україні було забрано все, що тільки можна забрати. Відбулося вбивство голодом етнічної групи селян України, де загинуло більше 3.4 млн. людей, – заявив І. Юхновський на офіційному сайті „Нашої України". Він наголосив, що все, зроблене за останні роки Віктором Ющенком та українськими вченими, може бути знівельоване новими висновками ПАРЕ.

І. Юхновський підкреслив: „Ми зібрали безперечні докази того, що це був геноцид українців. Фактично ми змінили російську думку, яка зі зневагою і легкістю ставилася до трактування голоду по всьому Радянському Союзу. Тепер вони визнали, що Голодомор був злочином Сталіна. Це перше, чого ми досягли щодо Росії".

Історик Володимир В'ятрович, який доклав багато зусиль до з'ясування трагедії Голодомору, переконаний, що резолюція ПАРЕ не містить остаточної юридичної оцінки Голодомору. Вона клясифікує його злочином проти людства, засуджує тоталітарний сталінський режим та застерігає проти спроб його реабілітації.

„Для України це проміжне рішення і донесення історичної правди не можна припиняти, – переконаний В. В'ятрович. – Рішення стало результатом політичного компромісу, адже за основу взяли проєкт політичної комісії, а не юридичної, яка рекомендувала чітко клясифікувати події в Україні як геноцид. В майбутньому існують цілком вагомі шанси того, що Голодомор буде визнано і в ПАРЕ як геноцид українського народу". *(„Українська правда")*

Ядерні амбіції Ірану загрожують світові

НЮ-ЙОРК. — У головній квартирі ООН в Ню-Йорку 3 травня відбулася конференція, присвячена Договорові про нерозповсюдження ядерної зброї. На конференції виступив Президент Ірану Махмуд Ахмадінеджад, який розкритикував країни, які зараз володіють ядерною зброєю. М. Ахмадінеджад заявив, що необхідно прибрати американську ядерну зброю з Німеччини, Італії, Японії та Голяндії. Іранський президент запропонував виключити США з керуючих органів Міжнародного аґентства з ядерної енерґетики (МАҐАТЕ) через погрози США використовувати ядерну зброю. Після цього делеґації США, Великобританії і Франції вийшли з залі. Державний секретар США Гілярі Клінтон виступила з рішучим осудом Ірану, кажучи, що та країна робить усе, щоб відвернути увагу від себе, та що ядерні амбіції Теграну становлять загрозу світові. Г. Клінтон закликала до запровадження автоматичних кар за недотримання умов договору, замість того, щоб покладатися на дипломатію для запровадження покарань. Г. Клінтон звинуватила М. Ахмедінеджада у висловлюванні, за її словами, „заяложених, фальшивих та інколи нецивілізованих звинувачень" проти США та інших країн. *(„Голос Америки", „День")*

Ню-Йорк уникнув можливого теракту

НЮ-ЙОРК. — 1 травня у припаркованому на площі Таймс-сквер і начиненому вибухівкою автомобілі почався процес детонації, однак, до вибуху не дійшло. З Таймс-скверу,, який в момент можливої трагедії був заповнений тисячами туристів, негайно усіх евакуювали. Сиґнал тривоги ню-йоркській поліції подав вуличний торговець, який помітив, як з авта почав йти дим. Пізніше з'ясовано, що в авті знаходилися балони з пропаном, каністри з бензиною, інші потенційно вибухові речовини та детонатори. Людей в автомобілі не було. Покищо ніхто не взяв на себе відповідальність за потенційний теракт. Посадник Ню-Йорку Майкл Блумберґ сказав: „Місту пощастило. Нам вдалося уникнути випадку, який міг закінчитися великою кількістю людських жертв". До розслідування випадку залучено правоохоронні органи всіх рівнів. *(„Голос Америки")*

Заарештували підозрюваного у невдалому теракті

НЮ-ЙОРК. — Американські засоби масової інформації 4 травня повідомили про арешт чоловіка, підозрюваного у причетності до спроби теракту у Ню-Йорку. Йдеться про американського громадянина пакистанського походження. Підозрюваний жив у штаті Конектикат. Вважають, що саме він нещодавно придбав автомобіль, який знайшли наповненим вибухівкою 1 травня на Таймс-сквер. Стверджують, що ця людина нещодавно повернулася до США після поїздки до Пакистану. Про арешт повідомили після того, як американські офіційні особи підтвердили, що причетність чужоземців до теракту не виключалася, хоча не називали жодної терористичної групи як підозрюваної. Генеральний прокурор США Ерік Голдер підтвердив арешт людини, підозрюваної в спробі теракту на Таймс-сквері у Ню-Йорку. За його словами, підозрюваного заарештували в ню-йоркському міжнародному летовищі ім. Джона Кенеді під час спроби сісти на літак до Дубаю та втекти з країни. Цей чоловік є американським громадянином на ім'я Файзал Шахзад. Ґенпрокурор повідомив, що розслідування триває, та вже очевидно, що „наміром цього теракту було вбивство американців". (*Радіо „Свобода")*

У Шанхаї відкрилась виставка „Експо-2010"

ШАНХАЙ, Китай. — У Шанхаї 4 травня відкрилась всесвітня виставка „Експо-2010". Організатори сподіваються, що протягом наступних шести місяців її відвідає приблизно 70 млн. осіб. У павільйонах „Експо-2010" вже побувало понад 400 тис. осіб. Аби зайти до середини найпопулярніших з них, відвідувачі стоять в черзі по кілька годин. Перша виставка „Експо" відбулась у Лондоні в 1851 році. На ній вперше були представлені промислові товари. Китай відзначив відкриття виставки фаєрверками і екстраваґантною мистецькою програмою. Організатори назвали захід „Економічною олімпіядою" з огляду на те, що в ній беруть участь майже 100 країн та 50 міжнародних організацій. Подібно до Олімпійських ігор 2008 року в Пекіні, що привернули увагу світу до китайської столиці, виставка в Шанхаї дасть можливість 20 млн. мешканцям міста та усій країні представити Китай у ролі потужного економічного гравця. Серед цьогорічних учасників є також Іран, Зімбабве, М'янмар та Північна Корея. Пхеньян вперше представлений на такому рівні заходів. Тема виставки в Шанхаї: „Краще місто – краще життя". На ній є експонати, що висвітлюють сучасне і майбутнє життя у міських умовах, тривалий розвиток і взаємодію між містами й навколишнім середовищем. *(„Голос Америки")*

Злиття авіокомпаній „Юнайтед" і „Континентал"

ВАШІНҐТОН. — Американські авіокомпанії „Юнайтед" і „Континентал" 3 травня оголосили про злиття з метою створення ґльобального авіоперевізника світової кляси. Це буде здійснено шляхом обміну акцій. Акціонери „Континентал" отримають по 1.05 звичайних акцій „Юнайтед" за кожен свій папір. Акціонери організації „Юнайтед" у висліді обміну будуть володіти приблизно 55 відс. статутного капіталу об'єднаної компанії. Нова авіокомпанія оперуватиме під назвою „Юнайтед Ерлайнс" (United Airlines), однак, збереже логотип „Континентал". Річний дохід об'єднаного перевізника складе 29 млрд. дол. Злиття отримало одноголосне схвалення рад директорів обох компаній, тепер його мають схвалити акціонери. За оцінками преси, об'єднана „Юнайтед Ерлайнс" стане найбільшим у світі авіоперевізником і контролюватиме 6 відс. міжнародного ринку авіоперевезень і понад 20 відс. внутрішнього ринку США. Останнім часом багато аналітиків говорять про хвилю консолідації в секторі пасажирських авіоперевезень в США. Вона пов'язана з тим, що найбільші авіокомпанії США серйозно постраждали через кризу і намагаються знайти шляхи поліпшення свого фінансового стану. *(„Кореспондент")*

Б. Клінтон став лавреатом нагороди Атлантичної ради США

НЮ-ЙОРК. — 28 квітня колишній Президент США Бил Клінтон удостоївся міжнародної нагороди. Атлантична рада США вшанувала 42-го президента США за надзвичайні досягнення на світовій арені. Серед багатьох досягнень під час восьмирічного терміну перебування на президентській посаді Б. Клінтон допоміг покласти край конфліктам на Балканському півострові у 1991 році, після чого настав період стабільности й реформ у більшості країн реґіону. У промові після отримання нагороди Б. Клінтон заявив, що його зусилля припинити етнічні чистки на Балканах під час 1990-их років не були популярні у США та що їх не відразу сприйняли американські союзники з НАТО. „Про боснійський конфлікт багато повідомляли засоби масової інформації, і я намагався заручитись міжнародною підтримкою для справи припинення війни. Масове вбивство в Сребрениці кінець кінцем викликало підтримку [для зусиль припинити війну], яка була нам потрібна з боку союзників з НАТО". Б. Клінтон підкреслив, що на великих державах лежить відповідальність вести перед у розв'язанні криз, які, якщо їх залишити без уваги, можуть довести до ще більшого нещастя. Після закінчення другого президентського терміну Б. Клінтон заснував фундацію, яка намагається заручитися міжнародною підтримкою для справи зменшення бідности, хвороб і неграмотности по всьому світі. Фундація також докладає зусиль для справи етнічного й релігійного примирення. *(„Голос Америки")*

А. Шварценеґер відмовився від видобутку нафти на шельфі Каліфорнії

САКРАМЕНТО, Каліфорнія. — Губернатор Каліфорнії Арнольд Шварценеґер відмовився від плянів з буріння нових свердловин на континентальному шельфі. До такого рішення він прийшов після того, як побачив телерепортаж про нафтову пляму в Мехіканській затоці і її згубний вплив на екологічну ситуацію в реґіоні. А. Шварценеґер пояснив, що його колишні пляни з розроблення нових родовищ були засновані на даних досліджень, однак, після недавнього розливу нафти він зрозумів, що не готовий йти на ризик, пов'язаний з бурінням свердловин на шельфі. Тим часом прихильники розроблення нових родовищ стверджують, що нафта розлилася на місці плавучої плятформи, в той час, як проєктом, від якого вирішив відмовитися А. Шварценеґер, передбачалось спорудження стаціонарних плятформ. Раніше губернатор наполягав на тому, що розробка родовищ може допомогти подолати дефіцит бюджету. У 2009 році демократи Каліфорнії заблькували ухвалення законопроєкту про буріння на шельфі, проте в 2010 році губернатор знову вніс таку пропозицію до сенату штату. *(„День")*

Нафтова пляма у Мехіканській затоці загрожує чотирьом штатам

БАТОН-РУЖ, Люїзіяна. — Населення південного узбережжя США побоюється екологічної катастрофи з огляду на те, що нафтова пляма, що витікає з затопленої бурильної плятформи, наближається до їх берегів.

Приблизно 800 тис. літрів неочищеної нафти витікає щодня у води Мехіканської затоки після нез'ясованого вибуху, що стався 20 квітня на нафтовій плятформі, у висліді якого загинуло 11 нафтовиків.

Нафта вже почала занечищувати деякі частини узбережжя штату Луїзіяна. Знайдено птицю, покриту густим шаром мастила, що є першою ознакою наближення екологічного лиха. Найбільше занепокоєні власники „морських фарм", де вирощують рибу, раків та креветок, намагаючись врятувати майно від небезпеки.

Нафтова пляма може спричинити найбільшу в історії США екологічну катастрофу. 6,000 бійців національної ґвардії нині борються з наслідками аварії на нафтовидобувній плятформі. Там також працюють понад 70 суден з спеціяльним обладнанням, завдяки якому фахівці намагаються зупинити витік нафти. Втім, ліквідувати пляму площею уже в 75 тис. квадратних кілометрів покищо не вдається.

Губернатори штатів Луїзіана, Алабама, Фльорида, Місісіпі 30 квітня оголосили надзвичайний стан – у зв'язку з просуванням нафтової плями до їх узбережжя. Президент США Барак Обама поклав відповідальність за розлив нафти на компанію „Брітіш Петролеюм".

Американський уряд співпрацює з власником бурильної плятформи „Брітіш Петролеюм" у намаганні стримати розлив нафти, але сильні вітри і припливи перешкоджають цим зусиллям.

Нафтова плятформа затонула у Мехіканській затоці через два дні після вибуху. Урядові представники кажуть, що ця катастрофа може бути небезпечніша, ніж витік з нафтового танкера „Ексон Валдез" у 1989 році біля узбережжя Аляски. Тоді в море витекло 39 млн. літрів нафти. Заподіяну шкоду від того, що сталося, фахівці оцінюють на суму 7 млн. дол. Указом Президента США буріння нових свердловин на американському шельфі заборонено до завершення розслідування причин цього маштабного витоку. *(Радіо „Свобода", „Кореспондент")*

Названо головних ворогів свободи слова в Україні і світі

КИЇВ. — 3 травня з нагоди Всесвітнього дня свободи друку українські журналісти склали список 10 головних ворогів преси. Складачі списку – Інститут масової інформації та Київська незалежна медіа-профспілка.

Очолив список Генеральний прокурор Олександер Медведько – через те, що прокуратура Печерського району Києва відмовила в порушенні кримінальної справи стосовно народного депутата від Комуністичної партії України Олександра Ткаченка, який пошкодив мікрофон журналіста.

Другу позицію в списку зайняв власне народний депутат Олександер Ткаченко, який 1 вересня 2009 року у відповідь на запитання журналіста вдарив по мікрофоні, а потім вихопив його і викинув.

Третє місце в списку віддане колишньому прем'єр-міністрові України Юлії Тимошенко, яка в грудні минулого року не захотіла, щоб у програмі Євгена Кисельова разом з нею перебували журналісти Олександер Чаленко (газета „Сегодня"), Сергій Лещенко („Українська правда") і телеведучий Роман Скрипін.

Четверту позицію займає Ганна Герман, яка минулого року очолювала Комітет Верховної Ради з питань свободи слова. Її звинуватили в тому, що 2 грудня 2009 з списків виступаючих на парляментських слуханнях „Про стан свободи слова" в реґіональних газетах було викреслено голову Національної спілки журналістів Ігоря Лубченка, голову Київської незалежної медіапрофспілки Юрія Луканова та інших. Укладачі стверджують, що Г. Герман безпрецедентно втручалася в програму „Шустер.Live", яку вона і ще кілька депутатів від Партії Реґіонов (ПР) фактично зірвали 24 вересня 2009. Крім того, 24 листопада 2009 Г. Герман виступила за повернення Олега Калашникова, який побив журналістів, до лав ПР.

На п'ятому місці опинився голова районної ради в Житомирі Сергій Крутій – за побиття редактора газети „Сільське життя" Валерія Івановського.

Наступну позицію зайняв суддя Автозаводського районного суду Кременчука Сергій Несторенко, який заборонив присутність на відкритому процесі журналістові Миколі Фельдманові, виштовхав його за двері.

Міський голова Трускавця Лев Грицак посів сьому позицію – за заборону журналістам газети „Джерела Трускавця" відвідувати наради міського уряду.

На восьмому місці – колишній глава Секретаріяту Президента України Віктор Балога, який рік тому безпідставно подав до суду позов на видавців журналу „Фокус" і ужгородської газети „Трибуна".

Колишній голова Львівського апеляційного адміністративного суду Ігор Зварич зайняв дев'яте місце через необґрунтовані позови до газет „Високий Замок", „Експрес", „Сегодня" і „Факти".

На 10-му місці опинився колишній провідник Партії Реґіонів Президент України Віктор Янукович, який перед прес-конференціями вимагає від журналістів узгодження питань. Також нинішній Президент звернувся до журналіста С. Лещенка з порадою „не плескати язиком".

* * *

3 травня назвала 40 найбільших ворогів свободи слова у світі також відома міжнародна організація „Репортери без кордонів" опублікувала список головних порушників свободи слова у світі.

У список потрапили прем'єр-міністер Росії Володимир Путін і Президент Білорусі Олександер Лукашенко. Загалом у списку наведені провідники держав, а також деяких організацій і державних структур.

Зокрема до числа ворогів свободи слова потрапили духовний провідник Ірану Алі Хаменеї, Президент Туркменістану Гурбанкули Бердимухамедов, китайський провідник Ху Цзіньтао, Президент Азербайджану Ільхам Алієв, Президент Узбекистану Іслам Карімов, провідник Корейської Народно-демократичної республіки Кім Чен Ір, Президент Ірану Махмуд Ахмадінеджад, Президент Лівії Муамар Кадафі, глава Казахстану Нурсултан Назарбаєв, провідник Куби Рауль Кастро, Президент Зімбабве Роберт Муґабе.

З Росії, крім В. Путіна, названо Президента Чечні Рамзана Кадирова.

До списку також включено палестинських терористів, сепаратистську організацію басків „ЕТА", сомалійських ісламістів, Армію оборони Ізраїлю, непальських бойовиків, італійську мафію та інші організації. *(„Кореспондент")*

Віктор Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

а відтак – европейському енерґетичному секторі корупції і диктату монополіста".

При цьому В. Ющенко зазначив, що „раніше подібні пропозиції з російського боку не могли озвучуватися, бо в Україні їх ніхто б навіть не слухав. Нинішня ж влада в Україні, на жаль, готова розглядати пропозиції, а насправді – вказівки, за якими в українців хочуть забрати національну власність, яка створювалася десятиліттями важкої праці багатьох поколінь наших громадян і є ключовим інструментом утвердження української державности".

В. Ющенко наголошує: „В разі створення нового „Ґазпрому", українцям не знайдеться в ньому місця. Тепер, після антидержавного рішення Верховної Ради України щодо фактично вічного базування Чорноморської фльоти Росії на нашій території, майже очевидно, що разом з ґазпромівськими техніками на підприємства по всій території нашої держави прийдуть російські ґарнізони для так званого захисту російських громадян і власности на українській території".

В. Ющенко також закликав партнерів в Европейському союзі не допустити нового монопольного диктату на европейському континенті і не бути пасивними спостерігачами за процесом, який загрожує ліквідації Української держави і створює непередбачуване джерело напружености в центрі Европи". *(УНІАН)*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Харківська угода суперечить Конституції України

Немає сумніву, що недавнє домовлення між Україною і Російською Федерацією про продовження терміну перебування російської військової фльоти в Криму суперечить Конституції України, стаття 17 якої говорить: „Захист суверенітету і територіяльної цілісности України... є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу... На території України не допускається розташування іноземних військових баз...".

Російська фльота є іноземна і військова. На той арґумент, що, мовляв, це ж тільки продовження первісної Угоди з 1997 року, відповідь коротка: Угода з 1997 суперечила Конституції України. Незаконність даної угоди не скасовується її продовженням.

Верховна Ради, яка зобов'язана дотримуватися Конституції, грубо порушила її, ратифікувавши харківську Угоду.

Залишається Конституційний суд України. Пресові повідомлення з цього приводу дуже туманні. Нібито голова КС Андрій Стрижак публічно тлумачив, що тільки президент чи Кабінет міністрів може подавати позов до КС. Не хочеться вірити, що голова КС не знає тексту Конституції.

Але найцікавішими були, мабуть, заяви міністра закордонних справ Костянтина Грищенка, який занадто запопадливо готував ґрунт для виправдання Угоди, вказуючи, що вона корисна для України і що російська військова база в Криму не може бути загрозою, бо вона там існувала історично. Також К. Грищенко не вважає, що базування чужоземних військ на території України суперечить Конституції України, бо це базування є тимчасове.

Можна засумніватися, чи вповні розуміє свою ролю міністер закордонних справ суверенної України, який не бачить різниці між колоніяльним та суверенним станом країни. Адже сьогоднішня Україна – не та сама, яка була сторіччями.

Міністер увів українське суспільство і міжнародне товариство у блуд, бо насправді КС не приймав рішення щодо суті питання (ad meritum), як сказав К. Грищенко. Суд тільки відмовив колишньому Президентові України Вікторові Ющенкові в розгляді його подання щодо конституційности перебування на території України чужоземних військових баз. Про це повідомили в прес-службі КС. У відкритті справи було відмовлено у зв'язку з непідвідомчістю цього питання Конституційному судові.

У Конституції України, в Розділі „Перехідні положення", у статті 14, сказано: „Використання існуючих військових баз на території України для тимчасового перебування іноземних військових формувань можливе на умовах оренди в порядку, визначеному міжнародними договорами України, ратифікованими Верховною Радою України".

Тут треба в першу чергу з'ясувати, що саме останній розділ відносить до перехідних питань – тобто до питань, актуальних в часі переходу України до нового конституційного ладу після прийняття нової Конституції України в 1996 році. Нову Угоду, яку підписується 14 років пізніше, не можна вважати темою „перехідних положень". А коли взяти під увагу, що термін перебування російської фльоти в Криму рахується від 1991 року, а нова Угода продовжує цей термін щонайменше до 2042 року, то хіба можна назвати понад пів століття „тимчасовим перебуванням"?

Аскольд Лозинський,
Ню-Йорк

Комісія людських прав СКУ заявила про переслідування за українську мову

ТОРОНТО. – 29 березня Комісія людських та громадянських прав Світового Конґресу Українців (голова Юрій Даревич) звернулася з відкритим листом до Президента України Віктора Януковича, в якому висловила глибоку стурбованість з приводу переслідувань українців у російськомовних реґіонах України.

У попередні роки жертвами антиукраїнської нетерпимості стали композитор Ігор Білозір, якого вбили у Львові в 2000 році, захисник української мови Богдан Паздерський, якого вбили в Києві 2008 року, член молодіжної організації „Січ" Максим Чайка, якого вбили в Одесі 2009 року.

Уже три роки в Луганську триває судовий процес над українським патріотом Сергієм Мельничуком, якого звинувачують у тому, що він відстоював конституційне право на повноважтісне функціонування державної української мови.

Нещодавно в Павлограді Дніпропетровської области на трьох підприємствах торговельної марки „Будмайстер" звільнено 18 працівників за використання української мови в діловодстві та спілкуванні.

При дальшому нагнітанні антиукраїнських настроїв та бездіяльності правоохоронних органів, прокуратури й судів ксенофобія набере системного характеру, ставши загрозою для життя свідомих українців та зумовить втрату міжнародної поваги до України.

Комісія закликала Президента зробити все можливе, щоб прояви антиукраїнської ксенофобії не мали місця в жодних реґіонах України. До листа додано копії документів, які підтверджують висновки комісії про переслідування українців.

СКУ

Час позбутися більшовицьких назв

27 квітня у Кіровограді відбулися громадські слухання щодо поверненню місту, названому 10 січня 1939 року на честь радянського діяча Сергія Кірова (Кострикова), назви Єлисаветґрад. Ідею повернення старої назви підтримала більшість політичних сил, представлених у міській раді, а проти виступили місцеві соціялісти та комуністи. Водночас історики нагадують про первиннішу назву міста – Новокозачин. Це був козацький зимівник, біля якого була збудована фортеця св. Єлизавети. Інші пропонують назву Златопіль. Рішення покищо не прийняте.

Перейменування великого українського міста дуже на часі, особливо коли йдеться про С. Кірова, який залишив сумнівний слід в історії кривавим утвердженням влади більшовиків. Але принагідно треба нагадати, що такого роду недоречностей ще багато в українському назовництві. Недалеко від Кіровограду димлять труби Дніпродзержинська, який до 1 лютого 1936 року був Кам'янським. Близько і Дніпропетровськ, який до 1926 року звався Катеринославом, а ще раніше – Новоросійськом. Тепер обидві старі назви небажані, але й берегти пам'ять про більшовицьких карателів Фелікса Дзержинського і Григорія Петровського теж недоречно.

У Криму провідник Меджлісу кримських татар Мустафа Джемільов нагадує, що колись міста півострова називались інакше: Євпаторія була Гезлер, Феодосія – Кефе, Симферопіль – Аксмеджит. Після депортації кримських татар влада змінила понад 1,000 історичних назв. Знань називачам бракувало, тому з'явилися десятки Бронетанкових, Гвардійських, Красногвардійських, Ульяновок, Іллічовок.

Досить часто зустрічаються назви, покликані зберегти для нащадків імена радянських діячів чи нагадати про радянські досягнення.

На Луганщині є місто Стаханов, яке раніше називали Кадієвкою, а кілька років – Серґо, в пам'ять про більшовицького діяча Серґо Орджонікідзе, причетного до кривавого придушення незалежної Грузії, Вірменії та Азербайджану, ініціятора виселення козацтва з батьківських земель. В Дніпропетровській області на його честь названо місто Орджонікідзе – колишнє село Причипилівку. На його честь також названо села в Криму, Кіровоградській, Одеській, Дніпропетровській, Київській, Луганській областях. Чи не забагато?

Олексій Стаханов був шахтарем, який нібито встановив рекорд видобутку вугілля. Артемівськ на Донбасі до 1924 року мав старовинну назву Бахмут, але втратив її для увічнення більшовика Артема (Федора Сергеєва), приятеля Йосифа Сталіна, організатора боротьби проти Центральної ради в Україні.

У Дніпропетровській області є село Пам'ять Ілліча, а в Чернігівській – Пам'ять Леніна. А чого варті назви сіл Лікнеп (тобто ліквідація неписьменности), Більшовик, Комуніст і Комуністичне, Жовтневе, Зоря комунізму?

Подібних прикладів можна навести чимало. Але вони свідчать лише про неповагу до історії власного українського народу, про байдужість, пасивність місцевих громад. Дехто може заперечити, що при нинішніх провідниках України годі і мріяти про усунення більшовицьких недоречностей з українського назовництва. Але приклад Кіровограду засвідчує, що для очищення власного місця проживання від застарілого мотлоху ніколи не запізно.

ТРАВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Добрий слід о. Агапія Гончаренка

5 травня 1916 року в Каліфорнії помер о. Агапій Гончаренко – відомий український правозахисник та громадський діяч, один з перших українських політичних еміґрантів. Він народився як Андрій Гумницький 31 серпня 1832 року в селі Кривій Таращанского повіту на Київщині. Батько його Онуфрій Гумницький теж був священиком. Юнак закінчив сільську школу, потім – вище відділення Київської духовної семінарії і пішов на службу до Києво-Печерської Лаври.

У Києві він познайомився з Пантелеймоном Кулішем та Михайлом Драгомановим, полюбив вірші Тараса Шевченка, що стала підґрунтям для формування настроїв та світогляду о. Агапія.

Але самодержавна Росія не терпіла вільнодумства. Коли у 1857 році о. Агапія призначили священиком до посольської церкви в Атенах, таємна розвідка уважно стежила за його кореспонденцією і, перехопивши один з листів, передала Послові Росії Олександрові Озерову. Той вручив о. Агапію наказ про негайне повернення до Росії. Але друзі зуміли викрасти о. Агапія в дорозі до Росії, і він виїхав до Лондону, де підтримував зв'язки з ворогами самодержавства.

В часописах російських вільнодумців „Дзвін" та „Полярна Зірка", що виходили в Лондоні, почали з'являтися статті о. Агапія, які він став підписувати – Агапій Гончаренко. Цей псевдонім згодом став його прізвищем.

Півторарічне перебування в Лондоні було наповнене цікавими подорожами, науковими пошуками. В Єгипті на нього влаштувала замах російська розвідка.

18 жовтня 1864 року року, щоб уникнути переслідувань з боку російських аґентів, о. Агапій виїхав до США. В Ню-Йорку він розпочав свою діяльність з викладання грецької мови, друкувався в часописах, був членом редакційної колеґії Біблійного товариства.

У 1897 році Росія продала Америці Аляску, і нова влада Аляски уклала угоду з о. А. Гончаренком про організацію друкованих видань для тамтешніх мешканців. У Сан-Франциско о. А. Гончаренко разом з політичними еміґрантами з Росії заснував Клюб декабристів – першу слов'янську політичну організацію в США.

Протягом п'яти років о. А. Гончаренко видавав двотижневик „Alaska Herald" та український додаток до неї „Свобода". У своїй газеті він вперше в Америці цитував і друкував повністю поезії Тараса Шевченка, матеріяли про українське козацтво, критичні статті проти російської імперської політики. Себе він називав „український козак-священик".

У кінці життя о. А. Гончаренко з дружиною Альбіною, італійкою за походженням, жив у передмісті Сан-Франциско. Його поховали на фармі „Україна", яка занесена до офіційного спису історичних місць Каліфорнії. У 1900 році на фармі о. А. Гончаренка група українських еміґрантів заснувала „Українське братерство".

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

Українські виставки в Нью-Йорку – історія і мистецтво

Унікальна виставка козацької доби

Степан Слуцький

НЮ-ЙОРК. – 24 квітня в Українському Музеї відкрилася міжнародна виставка „Україна-Швеція: на перехрестях історії (XVI-XVIII ст.)“. В її експозиції – унікальні експонати з майже 40 державних музеїв, установ і приватних колекцій Швеції, України, США і Франції.

Голова Управи Музею Ярослав Лешко привітав гостей, зокрема Надзвичайного і Повноважного Посла України в США Олега Шамшура, Генерального Консула України в Нью-Йорку Посла Сергія Погорельцева, Посла Валерія Кучинського, Єпископа Стемфордської Епархії Української Католицької Церкви Павла Хомницького, Генерального директора Національного Історичного Музею України Сергія Чайківського та всіх, хто прибув на цю більш ніж цікаву подію в житті української громади Нью-Йорку.

Проф Я. Лешко висловив щиру подяку головному спонзорові виставки – Федеральній Кредитовій Кооперативі „Самопоміч“ в Нью-Йорку, кураторові виставки, співробітникові Інституту Історії України Національної Академії Наук України д-рові Юрію Савчукові, дизайнерові Володимирові Таранові та всім, хто подав свої експонати і приклав власні зусилля, вміння та кошти у цю виставку.

Також заступник міністра культури і туризму України Тимофій Кохан, голова Ради директорів Федеральної Кредитової Кооперативи Самопоміч“ в Нью-Йорку Любомир Зєлик висловили глибоку вдячність як офіційним особам, так і приватним ентузіястам за створення такої унікальної експозиції.

Булава, за леґендою, успадкована Пилипом Орликом після смерти Івана Мазепи.

Посол О. Шамшур у своїй промові зазначив, що, не дивлячись на сьогоденні фінансові труднощі уряду, Українська держава змогла зробити все від неї залежне, щоб організувати цю виставку в Києві, а згодом привезти її до Нью-Йорку. Він також подякував усім причетним до влаштування цієї виставки.

Голова Союзу Українок Америки та заступник голови Управи Музею Маріянна Заєць розповіла про діяльність СУА в розбудові Українського Музею в Нью-Йорку та подякувала усім організаторам цього амбітного проєкту.

С. Чайківський повідомив, що за пів року експонування виставки в Києві її відвідало понад 400 тис. осіб, тому можна сподіватися, що й в Нью-Йорку вона ефективно популяризуватиме українську історію і культуру.

Директор музею Марія Шуст висловила подяку та глибоке признання шведській стороні, яка, на жаль, не була представлена на відкритті, за допомогу в організуванні цієї виставки та поіменно подякувала всім керівникам установ, які дали свої експонати для цієї експозиції. Вона підкреслила особливу ролю у цій справі куратора виставки Ю. Савчука, який виявився таким глибоким знавцем історії українсько-шведських стосунків.

Під час ознайомлення гостей з експозицією Ю. Савчук стосовно кожного експонату пропонував дуже інформативну, яскраву розповідь, і з неї виринали долі сотень людей, пов‘язаних з тим чи іншим експонатом.

Загалом на виставці представлено понад 120 експонатів з майже 20 українських та шведських інституцій та зібрань чотирьох приватних колекціонерів.

Шведська сторона представлена на виставці близько 50 унікальними пам’ятками, які належать восьми інституціям: козацькі клейноди (булава, прапори), листи гетьманів Богдана Хмельницького, Івана Виговського, Пилипа Орлика, мапи, ґравюри, дипломатичне листування.

З українського боку у виставці представлені експонати 15 музейних, архівних та бібліотечних закладів і двох приватних колекціонерів — Віктора Киркевича та Валерія Скринника. Перлину української частини експозиції становить гетьманський прапор 1686-1688 років з колекції Харківського історичного музею, який спеціяльно для виставки упродовж року реставрувався в Національному музеї у Кракові. Також представлені експонати з приватної колекції Фредріка Екмана. Коштовні реліквії об’єднано у п‘ять тематичних розділів.

Виставка розпочинається експонатами щодо стосунків Шведського королівства та Кримського ханства. Тут можна оглянути срібний татарський щит, рукописну книгу з бібліотеки хана Селямета II Ґерая, виготовлений в Дамаску прапор татарської кінноти.

Дещо далі у першій залі розміщені експонати, що стосуються українсько-шведських зв‘язків XVII ст.: карта України 1648 року Ґійома Левассера де Боплана; лист Якоба Русселя, посла шведського короля Ґустава II Адольфа, до Війська Запорозького від 1631 року; портрети шведського короля Ґустава II і канцлера Швеції Акселя Оксеншерни; тогочасний малюнок Османської фортеці Азов та плян укріплення Перекопу; прапори гетьмана Б. Хмельницького та ін.

В другій залі виставки згруповані експонати, що стосуються українсько-шведських взаємин в часи Північної війни 1700-1721 років, військово-політичного виступу гетьмана Івана Мазепи за незалежність України-Гетьманщини, та ілюструють воєнно-політичні взаємини в часи надзвичайної історичної ваги для України – в період виборювання національної свободи та державного становлення козацької нації. Вражають розмірами і витонченістю срібні і золоті оздоби Борисоглібського собору Чернігова. Залю прикрашає бюст І. Мазепи роботи Сергія Литвиненка та прапор з гербом І. Мазепи і стародубського полковника Михайла Миклашевського. Серед документів, мабуть, найцікавішим є перелік українських полонених у Великій Північній війні (1706).

Четверта частина виставки присвячена першій політичній еміґрації України і висвітлює шляхетну вірність взаємним зобов’язанням. Значна частина представлених тут експонатів стосується листування гетьмана П. Орлика. Залю прикрашає полотно пензля відомого шведського маляра XIX ст. Ґустава Седерстрьома з приватної колекції Фредрика Екмана „Мазепа і Карл

На відкритті виставки „Україна–Швеція: на перехрестях історії (XVI-XVIII ст.)“виступає Посол України у США Олег Шамшур.

XII на Дніпрі” та картини „Мазепа на переправі через Дністер“ і „Мазепа під Бендерами“ – Корнила Устиновича.

Окремий, п‘ятий тематичний бльок є відображенням драматичних подій другої половини XVII -початку XVIII ст. в історичній пам’яті наступних поколінь. Він розповідає про відзначення річниць українсько-шведських угод, Полтавської битви, про тісні контакти та співпрацю української та шведської інтеліґенції початку XX ст.

Виставка діятиме до 31 жовтня. Український музей є відкритий від середи до неділі включно, від 11:30 год. ранку до 5-ої год. по полудні. Точніші інформації можна одержати, зателефонувавши на число 212-228-0110 , електронна адреса: info@ukrainianmuseum.org, веб-сторінка Українського Музею: www.ukrainianmuseum.org.

Виставка художника Костянтина Чеховського

Мирослава Роздольська

НЮ-ЙОРК. – У Постійному представництві України в ООН 22 квітня відбулося відкриття виставки художника-сюрреаліста Костянтина Чеховського „Погляд у вічність“.

З привітанням до присутніх звернувся Постійний представник України в ООН Посол Юрій Сергеєв, який наголосив, що, приймаючи делеґації з України, котрі прибули на відкриття виставки „Україна-

(Закінчення на стор. 18)

В одному з залей виставки „Україна-Швеція: на перехрестях історії (XVI-XVIII ст.)“. Фото: Степан Слуцький

Художник Костянтин Чеховський розповідає глядачам про картину „Каталізатор“. Фото: Іван Дрофич

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Перевірка фінансового стану, управління та діяльности УНСоюзу за 2009 рік

Контрольна комісія Українського Народного Союзу повідомила про результати перевірки фінансового стану, управління та діяльности організації за попередній фінансовий рік, станом на 31 грудня 2009 року.

Під час перевірки Контрольна комісія приділила особливу увагу наступним питанням: (1) діяльності Екзекутивного Комітету УНСоюзу, спрямованій на виконання резолюцій, прийнятих 36-тою Конвенцією; (2) станові виконання поточних стратегічних плянів та усунення вказаних перешкод до управління; (3) діяльності фінансового та організаційного відділів, у тому числі статусові продажу страхування (забезпечення) у Канаді; (4) газетам УНСоюзу, скороченням коштів друку і бізнес-розвиткові; (5) фінансовому станові Центру Української Спадщини на Союзівці (Soyuzivka Heritage Center), в тому числі результатам третього річного Фестивалю української культури, що відбувся 17 липня 2009 року, та деяким іншим нагальним справам.

У деяких випадках, з метою порівняння та аналізи, Контрольна комісія також подала фінансові та операційні показники діяльности за останні чотири роки.

Подаємо до Вашої уваги основні висновки Комісії.

2009 рік відзначився стійким та достатньо потужним зростанням прибутковости від основної діяльности Українського Народного Союзу. Протягом цього року зросли продажі страхових продуктів та піднявся дохід від інвестицій, при одночасному зниженні витрат.

У цьому році найприбутковішим видом діяльности УНСоюзу знову виявився продаж контрактів на ануїтети (annuity sales). Цей вид діяльности продовжує вносити важливий вклад до збільшення прибутку від операцій організації, при цьому кожен вид ануїтетів має різний рівень прибутковости, залежно від терміну контракту.

Додатковим свідченням успішного фінансового стану є показник чистого доходу, який за останні роки, включно з 2009 роком, відзначився стійким зростанням. У 2009 році чистий дохід від операцій УНСоюзу досягнув $86,651 (без урахування субсидій на газети та Союзівку). Для порівняння, за останні чотири роки, завдяки постійним зусиллям, спрямованим на покращення фінансового стану, УНСоюз досягнув не лише скорочення дефіциту в розмірі ($914,708), оголошеного у свій час станом на 31 грудня 2006 року, але й отримав чистого доходу у розмірі $86,651 за результатами на 31 грудня 2009 року.

Резерва організації стабілізувалася та, за станом на 31 грудня 2009 року, становить $4,899,162. На додаток, продаж будинку, де знаходиться Головна канцелярія УНСоюзу, 4 червня 2007 року додав до резерви суму $4,626,558, що ще більше зміцнило фінансовий стан організації.

На майбутнє завдання керівництва УНСоюзу і надалі залишається таким, як в останні роки, тобто підтримувати резерву на прийнятному рівні і спрямовувати зусилля на вдосконалення та інноваційну діяльність з метою збільшення продажів забезпечення (страхування), одночасно зберігаючи високий рівень продажів ануїтетів у складних умовах сучасної нестійкої світової економіки.

На даний момент, як і нещодавно, УНСоюз ще не досягнув рівня чистого прибутку, достатнього для повного фінансування традиційної братської діяльности. Керівництво УНСоюзу продовжує вивчати способи підвищення прибутковости та самовистачальности газет та Союзівки, з метою усунення їх постійної залежности від субсидій з каси УНСоюзу.

Повний звіт Контрольної комісії буде подано у виданні „Українського Тижневика" („The Ukrainian Weekly") з датою 9 травня.

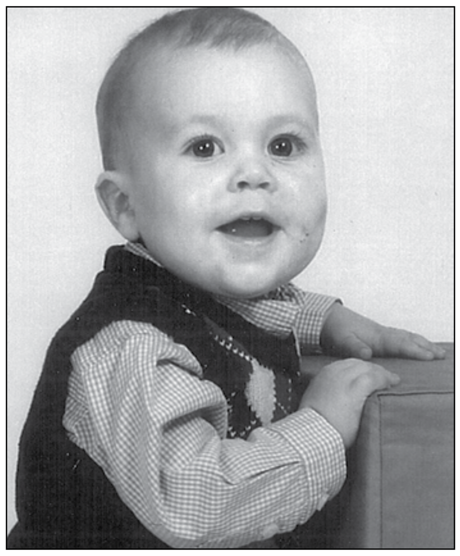
За Контрольну комісію:
Славко Тисяк, голова
д-р Василь Шеремета, член
Евген Щерба, член

Український Народний Союз розшукує наступних осіб:

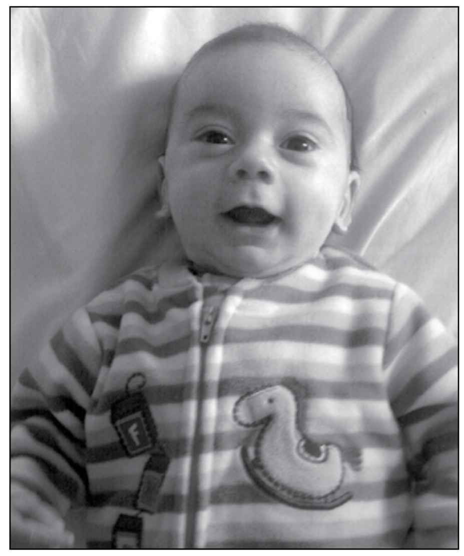
NAME	BRANCH	BRANCH LOCATION
Anatijczuk, Katherine	432	Toronto, ON, Canada
Arsenault , S.J.	445	Winnipeg, MB, Canada
Badiak, Maria	155	Perth Amboy, NJ
Bilynskyj, Ewhen	83	Philadelphia, PA
Bohachevsky, Rostyslaw	397	Philadelphia, PA
Czyrko, Dmytro	184	New York, NY
Daczkewycz, Pauline	379	Chicago, Il
Dziuma, Eugene	8	Yonkers, NY
Flunt, Jaroslaw	445	Winnipeg, MB, Canada
Hodgetts, Anna	409	Dunmore, PA
Hraurenko, Kyrylo	5	Astoria, NY
Hraurenko, Leonila	5	Astoria, NY
Hyczko, Kateryna	76	Newark, NJ
Hyla, Pawlo	142	Elizabeth, NJ
Janowski, John	102	Cleveland, OH
Kupsche, Mary	67	Ansonia, CT
Laboyko, Volodymyr	96	Pittsburgh, PA
Lazuka, Sylvester	102	Cleveland, OH
Lysianska, Lubow	397	Philadelphia, PA
Mackno, Annie W	59	Bridgeport, CT
Moulthrop, Mary	414	New Haven, CT
Mysak, John	412	Thorold, ON, Canada
Percak, Stefania	125	Chicago, Il
Petlowany, Anastasia	102	Cleveland, OH
Ploshansky, Dr.Marta	131	Chicago, IL
Saunders, George	42	Passaic, NJ
Shemerdiak, Mary	114	Chicago, IL
Shestak, Stephen	27	Newark, NJ
Wasilenko, Sam	175	Detroit, MI
Williams, Anna	316	Rochester, NY
Yadlow, Michael	25	Jersey City, NJ

Телефон для додаткових інформацій: (800) 253-9862

Нові члени УНСоюзу

Александер-Петро Куцик, син Лариси та Давида Куциків з Смирни, Джорджія, — новий член 25-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Анна М. Галик-Голутяк мол. і дідусь Степан П. Галик.

Лев-Юрій Парант, син Тамари Штик і Жака Паранта з Монреалю, Канада, — новий член 465-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Оксана і дідусь Юрко Штики.

Александер-Віліям Платош, син Петі та Богдана Платошів з Ветерсфілду, Конектикат, — новий член 254-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Ольга та дідусь Ричард Іваніки.

Данило-Ричард Платош, син Петі та Богдана Платошів з Ветерсфілду, Конектикат, — новий член 254-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Ольга та дідусь Ричард Іваніки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Свято української вишиванки

Галина Полюга

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – 111-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Алли Горської, який очолює Людмила Вусик, провів імпрезу, присвячену традиції вишивання. По всій Каліфорнії відбиралися речі, які відображали цінність самобутнього українського мистецтва і представляли всі куточки України.

Особливо цінними експонатами поділилися Марія Бучинська, Ніна Обух, Дорота Завірюка, Зеновія Бігун, Роксолана Сацюк, Христя Шмотолоха, Галина Полюга, Оля Бойко, Дзіда Каштанюк, Катерина Злиденна, Л. Вусик.

Згодом виникла пропозиція запросити союзянок з Арізони, які мають колекцію старовинного одягу. Але на цьому не зупинилися, бо виникла ідея поєднати старовину з сучасним одягом української майстрині Марії Савків-Гнилякевич зі Львова.

Х. Шмотолоха, Люба Кеске, З. Бігун повністю посвятили себе цій справі, їм допомагали Оленка Крупа, Орися Беднарська, Любомира Слободян та Оксана Козбур, а вся інформація надходила до Л. Вусик, яка вміло приймала рішення в складних ситуаціях. На ролю ведучого погодився Юрій Вигінний, який хоче посвятити своє життя акторській кар'єрі.

Фінальний вихід учасників свята (в центрі – Марія Гнилякевич).

Чар української вишиванки на святі в Лос-Анджелесі.

До цієї справи була долучена управа Українського культурного осередку (УКО), яка надала приміщення, обладнання і, звичайно, матеріяльну допомогу.

Нарешті 7 березня в УКО розпочалося справжнє велике свято. Заля була урочисто та зі смаком прибрана, звучала українська музика, люди оглядали колекцію старовинної вишивки, майстерно оформлену Г. Полюгою та М. Гнилякевич.

Надзвичайно ефектним був танець-привіт з вишитими рушниками, який виконав ансамбль „Червона калина" (керівник Марина Штелень) під мелодію „Рідна мати моя...". Після вступних слів голови УКО Павла Білецького та Л. Вусик, Х. Шмотолоха коротко, але змістовно зробила історичний екскурс.

До залі одна за одною почали виходити понад 40 модельок, показуючи старовинну ношу. Королівською ходою, повні гідности до глядачів сходили княгиня Ольга та князь Володимир Великий зі своїм дружинником, княжні Анна Ярославна та Єлисавета Ярославна, боя-

(Закінчення на стор. 10)

Свято ...

(Закінчення зі стор. 9)

рині та дворянки, козачки та гетьманші. 16 надзвичайних костюмів з досконалим відтворенням до дрібниць продумали союзянки 3-го відділу СУА з Арізони (голова Христя Бойко). Їх показ супроводжували українською мовою Оля Сеник та англійською – Оленка Крупа.

Перша частина закінчилася строями XIX-XX ст. Показали чудовий гуцульський костюм (модель Леся Марущак), строї з Буковини (Світлана Гунько та Оля Сеник), надзвичайно майстерно виконану 150 років тому весільну сорочку з Київщини (Марія Семенців), строї з Поділля (Орися Прокопович, Вікторія Голодрига, Данута Лопушинська).

Перерву між двома частинами заповнив віртуозною грою на бандурі Лука Лащук з Сан Дієго.

В другій частині показу несподіванку викликали діти з „Рідної школи". Наймолодшій модельці Юлі Мокрій, яка була одягнена в вишивану суконку з плащиком, виконаними майстерними руками Марії Гнилякевич, виповнилося лише два

Наймолодші моделі Юля і Марко Мокрі.

роки. В супроводі ненабагато старшого Марка Мокрого вона поважно показала красу свого одягу.

Сучасну ношу з елементами української вишивки показали Марія Біла, Х. Шмотолоха, М. Бучинська. Завершила показ колекція Народного художника України М. Савків-Гнилякевич. Присутні милувалися сучасними діловими, вечірніми, повсякденними і шлюбними сукнями, костюмами, вишитими сорочками та спідницями.

Феєричне дійство закінчилося виходом всіх моделей під звуки козацького маршу (музикою опікувалися д-р Ігор Гунько та Володимир Беднарський).

Князь Володимир Великий (Андрій Наконечний).

Княгиня Ольга (Оля Масна).

Київська бояриня XII ст. (Єлизабет Емець).

Принцеса Єлисавета Ярославна (Браянна Гілл).

Бандурист Лука Лащук.

Тема розмови: Україна після виборів

НЮ-ЙОРК. – 10 квітня в Науковому Товаристві ім. Шевченка Америки відбувся „круглий стіл", присвячений результатам останніх президентських виборів в Україні. В обговоренні актуальної теми взяли участь професор Колюмбійського університету Посол Валерій Кучинський, професор Ратґерського університету д-р Олександер Мотиль, політолог, колишній директор міжнародної недержавної організації „Дім Свободи" (Freedom House) Адріян Каратницький.

Відкриваючи засідання, Василь Махно представив присутнім учасників і зазначив, що після приходу на президентський пост Віктора Януковича серед українського громадянства активно дискутуються перспективи суспільно-політичного життя країни у найближчі роки, висловлюються різноманітні прогнози та очікування.

У своєму виступі Посол В. Кучинський ствердив, що останні президентські вибори засвідчили їхній демократичний характер. Це зафіксовано у висновках міжнародних організацій. У зв'язку з цим промовець нагадав про ухвалене Брюселем офіційне рішення, згідно з яким перед Україною відкривається перспектива майбутнього приєднання до Европейського союзу.

У свою чергу, виступ д-ра О. Мотиля не містив занадто оптимістичних оцінок щодо майбутнього розвитку подій в Україні. На його думку, занепокоєння викликають кілька важливих несприятливих обставин. Це, перш за все, присутність у владній верхівці великої кількости „старих облич", відомих ще з часів Президента Леоніда Кучми. Зокрема це стосується особи нинішнього прем'єр-міністра Миколи Азарова. Склад уряду надто великий, кількість самих лише міністрів сягає 29 осіб, чого немає в інших европейських країнах.

Нинішня президентська адміністрація додатково створила окремий комітет для впровадження економічних реформ у складі 24 членів. Навіть за найсприятливіших умов такий громіздкий комітет не може бути дієздатним. До того ж, за оцінкою д-ра О. Мотиля, багато ключових посад обіймають люди малокомпетентні.

Попри дані виборцям обіцянки домогтися розблькування фінансування з боку Міжнародного валютного фонду, навряд чи керівникові українського уряду вдасться так швидко виконати вимоги цієї організації. Адже для цього необхідні дуже болючі, непопулярні обмеження у соціяльній сфері, що для нового керівництва в найближчій перспективі вкрай небажане. А тим часом Україна й далі платить Росії найбільшу в Европі ціну за газ.

За словами промовця, створювана В. Януковичем владна вертикаль багатьма ознаками нагадує „султанівський режим". Порівнявши нинішню ситуацію в Україні з часами, які панували в СРСР наприкінці правління Леоніда Брежнєва, промовець висловив припущення, що вже за рік-два нинішня влада зазнає кризи ще більш руйнівної, ніж це сталося напередодні Помаранчевої революції.

Зліва: д-р Олександер Мотиль, Посол Валерій Кучинський, Адріян Каратницький.

А. Каратницький у своїх висновках прагнув бути більш зваженим. На його думку, робити далекосяжні висновки зарано. Адже структурні зміни в системі управління достатньою мірою ще не окреслилися. Одна з причин полягає в тому, що не всі політичні сили в Україні одержали обіцяну владною коаліцією кількість керівних посад. Не можна скидати з рахунку, що серед членів адміністрації президента залишається багато високопрофесійних фахівців періоду президентства Віктора Ющенка. Усім цим людям треба дати трохи більше часу.

У зовнішній політиці, на думку А. Каратницького, Україна буде стримано рухатися в бік Европи. Певні сподівання можна покладати на особисту зустріч Віктора Януковича з Бараком Обамою у Вашінґтоні. А проте на позитивний розвиток подій в Україні розраховувати важко. Посилення фінансової дисципліни навряд чи допоможе ліквідації практики виплати платні „у конвертах". Антикорупційні заходи й надалі виглядають млявими, таке враження, що багато люду пристосувалися до наявної системи хабарництва і що їх це явище навіть задовільняє.

Українізаційні заходи якщо й не будуть зведені нанівець, то істотно уповільняться. І все ж таки, на переконання А. Каратницького, у нової влади є певна цілеспрямованість. Вона, попри все, зацікавлена в суверенітеті та цілісності сучасної української держави. Тому варто, серед іншого, продовжити і зусилля на популяризацію славних сторінок загальноукраїнської історії, особливо в східній частині України, де це досі робилося не досить наполегливо.

Обговорення цих та інших злободенних міркувань тривало під час продовження дискусії, до якої активно долучилося багато присутніх.

Пресова група НТШ-А

Свято „Діти – наша майбутнє"

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – 11 квітня у парафіяльній залі Української католицької церкви Входу в храм Пресвятої Богородиці, під егідою Українського католицького центру – складової частини парафії, відбувся показ талантів дітей „Діти – наша надія".

Парафіяни та гості мали нагоду насолодитися піснями, декламаціями, сценками, співом та музикою наймолодших талантів. Після відкриття свята ведучими Наталею та Яремою Борищаками з вітальним словом до присутніх звернувся парох о. д-р Северин Ковалишин, який підкреслив, що вперше за 25 років відбувається така подія на такому високому рівні.

Після цього привітання Олена Богданець, Наталя Гончерук, Наталя Борищак, Світлана Гончарук, Галина Ковалишин та Арета Менов у супроводі на піяніні Любови Інграм подарували публіці пісні „Одна калина", „Водограй", „Гуцулка Ксеня", „Україно".

Інсценізацію казки „Ріпка" під бурхливі оплески виконали Софійка Ткач, Михайлик Ольшевський, Ксеня Ковалишин, Софійка Абот, Андрійко Ткач, Оля Ольшевська та Настуся Ковалишин.

Пісню „Молитва за Україну" заспівала Алінка Богданець. Роксоляна та Сойка Ткач виконали на

Учасники свята „Діти – наша надія".

Інсценізація казки „Ріпка". Фото: Галина Ковалишин

фортепіяні музичну п'єсу „Козачок", а скрипковий дует Марини і Христини Шерстобітових показали свою чудову гру на скрипках. Кристин Возний і Валерія Кеседа показали публіці сучасний танець. Зачарувала солістка Катрін Возна піснею, а дует Матеї і К. Ковалишин заспівав пісню з фільму „Звуки музики". Р. Ткач співала „Чудесну пісню".

Настав час декламації. Виступали М. Ольшевський, К. Ковалишин, С. Аббот, Лук'ян Богданець. Алінка Богданець і Наталя Гончарук заспівали пісню „Друзі". Браєн Франз заграв на гітарі.

Закінчився вечір піснею „Україно". Квіти від дітей та батьків були вручені Г. Кавалишин і Л. Інграм, а подяка висловлена Лідії Білоус, Романові Малюкові, Яремі і Наталі Борищукам за учаасть у підготуванні програми. Весь прихід з добровільних пожертв буде використаний на подорож дітей, які брали учась у святі.

о. Северин Ковалишин

У Львові склав присягу Начальний пластун Любомир Романків

Начальний пластун Любомир Романків вітає учасників свята.

Урочиста хода пластунів вулицями Львова. *Фото: Ігор Хомик*

ЛЬВІВ. – Начальний пластун України Любомир Романків відвідав Україну 2-14 квітня. Відбулася його зустріч з журналістами у Тернополі, у Львівській міській раді, виступи на телеекранах „Нового каналу“, „1+1“, „ТРК-Люкс“, на сторінках місцевих, реґіональних та загальноукраїнських видань.

Кульмінацією візити стала інавґурація Начального пластуна, призначена на час відзначення в Україні 98-річчя з часу складання першої Пластової присяги.

10 квітня у Львові чисельно зібралися діти, юнацтво, виховники та виховниці. Майже 1,000 членів організації з Галичини та інших реґіонів України засвідчили вступ Л. Романкова на найважливіший пластовий пост.

Молебень у соборі св. Юра, похід пластових лав вулицями міста, урочистості на площі перед палацом Потоцьких і кульмінаційний момент інавґурації стали важливим кроком популяризації організації у громаді.

В урочистостях взяли участь Голова Головної Пластової Булави (ГПБ) Володимир Базарко (він перевів присягу), його заступник В’ячеслав Стебницький, діловод 100-ліття у складі ГПБ Орест Джулинський, головна булавна Уладу старших пластунів (УСП) Олеся Мороз, головна булавна Уладу пластового сеньйорату (УПС) Марта Кузьмович, секретар ГПБ Ольга Свідзинська, головний булавний УПС попередньої каденції Юрій Кузьмович. Крайові організації представляли: Україну – голова Головної Пластової Ради (КПР) Ігор Фіґлюс, США – голова Крайової пластової старшини (КПС) Петро Ставничий, Польщу – член КПС Ігор Горків.

Владу представляв міський голова Львова Андрій Садовий. Серед гостей також були депутат Львівської обласної ради і пластун з часу відновлення організації в Україні Левко Захарчишин, члени першого складу крайового проводу відновленого Пласту Орест Шот та Олександер Криськів, ректор Українського Католицького Університету о. Борис Гудзяк (член Пласту від дитинства в США) та інші.

Начальний пластун Л. Романків, перше обраний на цей пост, влітку 1997 року склав присягу на горі Сокіл. Вдруге його інавґурацію проведено у Києві 2003 року, втретє – у Львові. Ці місця ніби закликають кожного пластуна: пам’ятайте історичні витоки нашої організації, наших основоположників і першу Пластову присягу у славному місті Лева, дбайте про те, щоб наполеглива нинішня праця допомогли поширити пластову виховну організацію в Україні.

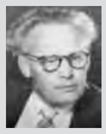
До програми цьогорічної візити в Україну д-ра Л. Романкова увійшли зустрічі з представниками влади у Тернополі – з міським головою Романом Заставним, у Львові – з А. Садовим і з головою Львівської обласної ради Мирославом Сеником, у Львівській обласній адміністрації – з першим заступником губернатора Валерієм П’ятаком. Усі обіцяли допомагати пластунам у проведенні різноманітних заходів.

Відзначення 100-ліття Пласту відбудеться під кінець літа 2012 року.

Юрій Леськів

Хорунжі Пласту в часі урочистої ходи у Львові.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Травень 2010 року, ч. 117

Загроза для конкурсу з української мови

Президентські вибори в Україні спричинили прихід до влади й домінування в державі проросійських сил. Склад нового Кабінету міністрів не залишає жодних ілюзій: ці діячі цілковито позбавлені будь-яких українських сентиментів.

А призначення Дмитра Табачника на посаду міністра освіти і науки остаточно утверджує у думці: українські проєкти, до яких передовсім належить Міжнародний конкурс з української мови ім. Петра Яцика, згортатимуться або стануть другорядними.

Не випадково Д. Табачник уже в першому інтерв'ю на новій посаді повторив, що він не відмовився від ідеї узаконеної двомовности в незалежній Україні.

Ідею патріотичного мовного маратону і сам конкурс чекають великі випробування та ускладнення. Держава й донині не виділяла фондів на проведення конкурсу (тільки два роки тому почали, щоправда, з дуже великим запізненням виплачувати 14 президентських стипендій, а також надавати приміщення театру ім. Івана Франка для урочистого закриття конкурсу), вся ж решта витрат, як і в першому турнірі – меценатські фонди. Тепер бачиться, що з фінансовою – та й не тільки з фінансовою – підтримкою, а з усіма супутніми факторами конкурсові буде ще важче.

Не дозвольмо загинути важливій українській справі, якою є Міжнародний конкурс з української мови ім. П. Яцика.

Володимир Загорій,
президент Лігu українських меценатів,
Михайло Слабошпицький,
виконавчий директор

Примітка: Фундація ім. Івана Багряного є членом Ліґи українських меценатів й щорічно сплачує членські внески – 5,000 дол. Пожертви для конкурсу української мови можна вислати чеком, виписаним на Фундацію, й прислати на адресу Фундації. Належність буде переслана за призначенням.

Слово в обороні західньої української діяспори

Щойно у Миргороді, Полтавської области, відбулася подія, притаманна для суспільств, які тривалий час перебували під гнітом колоніяльних режимів. Подія, що засвідчила факт подальшої фальсифікації української історії на даних теренах в угоду комуністичній ідеології.

Отже, Миргородська міська влада ініціювала і оплатила видання історико-краєзнавчого збірника „Миргородщина", який був у рекордно короткий термін виданий. Упорядкування названого видання було довірене Галині Бабич, яка відома своєю нетерпимістю до всього національного. Тож і не дивно, що історія краю у її поданні вийшла як дві краплі схожа на „Історію СРСР".

Зокрема начисто обійдені національні повстання і рухи на окупованій більшовиками миргородській землі, не акцентовано увагу на причинах і винуватцях голодоморів, знищенні української церкви, ліквідації древньої етнокультури українського народу.

Під час прес-конференції я попросив Г. Бабич пояснити причину фальсифікацій і перекручень. І зокрема поцікавився, чому у „дослідженнях" начисто обійдена роля і місія представників української діяспори – вихідців з Миргородщини, які вписали яскраві сторінки до літопису історії та слави рідного краю.

Серед них – відомі і шановані всім українським світом професор Олег Зуєвський, науковець, політик і президент українського уряду в екзилі Михайло Воскобійник, військовий стратег і командир славетного полку Чорних Запорожців Петро Дяченко, письменниця Олена Звичайна, історик і науковець Теодор Мацьків, герой Української Повстанської Армії курінний Петро Миколенко, Архиєпископ Олександер Биковець, будівничий і відомий на українських теренах меценат Олексій Воскобійник, проф. Павло Маляр і десятки інших достойників, якими пишається Україна.

Не дивно, що Г. Бабич не змогла дати жодних обґрунтованих відповідей на моє запитання. Вся ж бо більшовицька ідеологія і практика круто замішані на брехні, фальсифікації та історичних деформаціях. Та й стосунки комуністичного режиму з українською світовою діяспорою у минулому столітті були позначені глибинними протиріччями, бо саме українська діяспора виявилася єдиним антагоністом, якого кривавий комуністичний режим не міг знищити. Вона стала підґрунтям створення української незалежної держави. Тож відповідь Г. Бабич, що, мовляв, „не варто ввозити на білому коні в історію ворогів усталених ідеалів..." у даному випадку набуває реалістичного забарвлення. Бо ж „ворог комуністичних ідеалів" звучить як синонім до „патріот України".

Г. Бабич не є ні науковцем, ні дослідником, ні істориком. Видана нею книжечка не має ні літературної, ні наукової цінности. Комуністи завжди брали собі на службу напівосвічених маріонеток, які наплодили за час свого правління цілі гори подібної „літератури", яку, власне, ніхто вже не читає.

Але ця подія висвітлила гостру і задавнену проблему на наших теренах, яка стосується становлення української державности і національного виховання молодшого покоління. Вирішення проблем в умовах існуючої української державни можливе лише через прихід у її інформаційний простір базової ґрунтовної енциклопедичної літератури історико-краєзнавчого пляну без чужинецьких нашарувань та ідеологічних перекручень. Після відродження української державности такі історико-краєзнавчі збірники вже видані на Лемківщині, Бойківщині та в окремих реґіонах східної і західної України. Названі довідково-краєзнавчі видання реабілітують українську історію, переписану червоними колонізаторами.

Тепер ініціюється створення комітету з підготування історико-краєзнавчого збірника „Край Миргородський", куди ввійде інформація про історію, краєзнавство, науку, культуру, національно-визвольні змагання, українську Церкву. Буде правдиво висвітлено процес і наслідки колонізації нашого краю, знищення національної етнокультури, репресії, голодомори, дитячі табори смерті, розорення українського села.

Окремий том збірника буде присвячено представникам української діяспори, величезну працю, яких для України нині вже ніхто не може заперечити.

Видання збірника стане важливим кроком національного виховання і національного становлення нинішніх і майбутніх поколінь української молоді.

Ми розпочинаємо збір і накопичення інформації для багатотомника „Край Миргородський". Запрошуємо до співпраці всіх земляків, де б вони не проживали.

Наші контакти в Україні: вул. Ведмедівка, 55, Миргород, Полтавської области, 37600 Ukraine. Електронна пошта: sag52@ukr.net; в США – Bahriany Foundation, 811 S. Roosevelt Ave., Arlington Heights, IL 60005.

Анатолій Сазанський,
керівник проєкту

Щиро дякуємо за підтримку

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі організації та особи: 2,000 дол. – **Фундація родини Воскобійників** для утримання видавництвом Києво-Могилянська Академія книгарні в Києві: 1,000 дол. – **Фундація „Спадщина"**, яку очолює Юліян Куляс в Чикаґо, для Товариства української мови; 200 дол. – **Ярослав Францушенко**; 100 дол. – Роман Дейнека; 75 дол. – **Медислав Литвиненко** та 50 дол. – **Іван Свириденко** для журналу „Березіль" в Харкові.

На побудову пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933 років в Миргороді на Полтавщині прислали пожертви: 2,100 дол. – **Сестрицтво св. Ольги Української Православної Церкви св. Андрія у Вашінґтоні** (прислала Оля Матула) та 200 дол. – **Тетяна Гриценко.**

Для дітей-сиріт з фізичними вадами в Дніпропетровську прислали пожертви: 300 дол. – **Марія й Іван Гнипи;** 200 дол. – **Степан Панчишин** в пам'ять покійної дорогої дружини Зені Панчишин та 20 дол. – **Григорій Білоус.**

Для журналу „Бористен" в Дніпропетровську прислали пожертви: 300 дол. – **Українська Євангельська Церква** в Юніоні, Ню-Джерзі та по 100 дол. – **Марія Саваленко** та **Марія й Іван Гнипи.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати Україні.

Фундація є представником журналів „Універсум", що виходить в Львові (річна передплата 50 дол.), „Бористен" з додатком бюлетеню „Наша церква – Київський патріярхат" в Дніпропетровську (передплата 50 дол.), „Березіль" в Харкові (передплата 60 дол.) та газети-тижневика „Літературна Україна" в Києві (передплата 152 дол.).

Пожертви можна надсилати на адресу Фундації – з зазначенням, на яку ціль висилаються гроші. Пожертви будуть переслані за призначенням.

До звичаїв в Україні звикати важче

В 1999 році у Харківському видавництві „Крок" вийшла книга київського журналіста Івана Іваницького, яка за 11 років не втратила актуальности. В Україні й далі вибираються особи в парламент, до уряду, яких населення України не знає, в уряді – корупція, не миряться, компрометують Україну перед світом. Туристичні компанії Австрії мали тури в Україну, але останніми роками їх припинили, бо задовго тримають їхні автобуси на кордоні, не дають вчасно усе оглянути. Немає де зупинитися й поїсти. На головних дорогах немає сучасних вбиралень. Пропонуємо уривок з книжки І. Іваницького.

Коли дружина збиралася у відрядження до США, то представники американської сторони, на запрошення якої вона їхала, інструктували її таким чином – до Вашінґтону ви звикнете дуже швидко, а от після Вашінґтону до Києва адаптуватися вам буде вже набагато складніше.

І ось вона прилітає додому. Запитую – чи відчула м'яку посадку, адже буквально за день до її прилету Президент Леонід Кучма особисто відкрив у Борисполі нову злітно-посадочну смугу, яка здатна приймати будь-які літаки за будь-якої погоди?

Дружина каже: „Нас ніхто не попередив і нової смуги ніхто не помітив. Зате, коли я почала проходити митну контролю і при довгому очікуванні хотіла зайти до вбиральні, тітка в уніформі вхопила мене за руку і грізно запитала: „А ти куди поперлася?" І я вмить адаптувалася до Києва".

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

чи можна легко
переслати грошовий
подарунок додому?
Так!
WESTERN UNION
yes!
money transfer

U.S. Census
ВІДЧИНІТЬ ДВЕРІ ДЛЯ ПЕРЕПИСУ
НАСЕЛЕННЯ – І ПЕРЕПИС
ВІДЧИНИТЬ ДВЕРІ ДЛЯ ВАС!
Якщо бюро перепису населення не дістане Вашої заповненої анкети, його представник з Вашої громади відвідає Вас вдома, щоб отримати від Вас відповіді особисто. Відчинити двері Вашої оселі перед представником бюро – важливий крок для покращення життя Вашої громади. Бо нам усім треба взяти участь у перепису, щоб створити для нашої громади краще майбутнє. Жодних питань політичного чи релігійного характеру, щодо іміграційного статусу не ставитиметься. Ваші відповіді залишатимуться конфіденційними та вживатимуться тільки для статистичних цілей. Для подальшої інформації про питання перепису населення просимо відвідати веб-сайт 2010CENSUS.GOV
ПЕРЕПИС 2010 РОКУ – КРАЩЕ МАЙБУТНЄ У НАШИХ РУКАХ!
United States Census 2010
Перепис населення в США
Усе в наших руках
Paid for by U.S. Census Bureau.

Нагороджено Марію Колодій

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 15 у „Менор-коледжі" вшанували члена Української федеральної кредитової кооперативи „Самопомочі" Марію Колодій – їй надано престижний „Community Service Award". Ця нагорода надається щорічно людині, яка зробила надзвичайний внесок у життя громади.

„Менор-коледж" і „Самопоміч" були засновані 1947 року, щоб служити українській діяспорі. Сестри св. Василя Великого заснували „Менор-коледж", який дає студентам освіту на основі християнської традиції.

Місія „Самопомочі" полягає в наданні допомоги новоприбулим українським іміґрантам. М. Колодій є членкою Ради директорів Школи „Української спадщини", проводу Пласту, Української греко-католицької церкви св Архистратига Михаїла, колишнім директором школи "Світличка". М. Колодій вже 15 років є членом Ради директорів Української федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" – працювала секретарем, заступником голови, а тепер – головою управи. Вона також є членом Виконавчої ради Асоціяції українських кредитових спілок та Захисту позик і ощадностей.

Урочистий бенкет на честь лавреатів почався молитвою, яку провів д-р Джозеф Ф. Бирк, член згромадження Християнських братів і колишній президент „Ля Саль коледжу".

Після святкової трапези гості танцювали під музику гурту „Second Vision". Програма закінчилася о 10-ій год. вечора.

„Це була справді прекрасна подія, – заявила Сестра Марії-Кекілія Юрасинська, президент „Менор-коледжу", – Марія Колодій і українська кредитівка гідно продемонстрували свою відданість українській громаді".

Зліва: Сестра Марії-Кекілія Юрасинська – президент „Менор-коледжу", Марія Колодій, Стефан Семінак – член ради довір'я „Менор-коледжу".

Запрошує табір „Кобзарська Січ"

ЕМЛЕНТОН, Пенсильванія. – Табір „Кобзарська Січ", заснований 1979 року Українською капелею бандуристів ім. Тараса Шевченка на оселі Всіх святих Української Православної Церкви (музичний керівник Олег Махлай), цього року матиме двох особливих гостей-викладачів з України для навчання гри на бандурі та хорового співу.

Анатолій Авдієвський, леґендарний художній керівник і головний диригент всесвітньо відомого Національного заслуженого українського народного хору ім. Григорія Верьовки, прийняв запрошення викладати і диригувати у гуртку українського хорового співу на „Кобзарській Січі" в серпні.

Гри на бандурі навчатиме Заслужений артист України Володимир Войт-молодший – соліст-інструментальник Національного заслуженого українського народного хору ім. Г. Верьовки.

А. Авдієвський працюватиме з ансамблями гуртка українського хорового співу, а також диригуватиме виконанням пісень загальним ансамблем курсу гри на бандурі. Він також поділиться своїм розумінням техніки співу в українській народній традиції, вестиме учасників у своїх власних аранжуваннях.

О. Махлай очолить талановитий гурт викладачів гри на бандурі й хорового співу. До О. Махлая, А. Авдієвського і В. Войта приєднаються учителі Андрій Бірко, Юліян Китастий, Ірина Китаста-Кузьма, Наталія Махлай, Юрій Петлюра й Ірина Завадівська.

„Кобзарська Січ" пропонує курс гри на бандурі (7-21 серпня), зосереджений на більш ніж семигодинному щоденному навчанні техніки гри на бандурі, історії бандури, сольової і групової гри та співу, викладів музики та елементарної теорії музики (за потреби). Цей курс призначений для підлітків (12 років і старших) та дорослих будь-якого віку.

Гурток гри на бандурі для дітей (7-14 серпня) охоплює основи гри на бандурі та історії бандури. Він призначений для дітей у віці 9-11 років.

Гурток української духовної музики (11-15 серпня) дасть змогу співати духовні твори українських композиторів та надасть практичні поради для церковних хористів, дяків і диригентів щодо загальних ділянок церковного співу.

Гурток українського хорового співу (15-21 серпня) під керівництвом А. Авдієвського приділить основну увагу співові й виконанню української народної музики.

Зацікавлених просимо реєструватися завчасно, щоб забезпечити собі місце у програмі. За інформацією та реєстраційними пакетами слід відвідати інтернет-сторінку: www.bandura.org/bandura_school.htm або зателефонувати до Анатолія Мурги на число (734) 953-0305. Електронна пошта: ks@bandura.org.

Анатолій Мурга

Відбулися річні збори Кредитівки „Самопоміч"

Члени дирекції Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" (зліва) Сергій Грубій, Ігор Чижович, Ігор Жарий, Ігор Сидоряк, Оксана Голубовська, Маруся Колодій, Христина Швед, Роман Петик.

Фото: Андрея Жаровська

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 28 березня відбулися річні збори Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в ґалерії Українського освітньо-культурного центру. Голова Ради директорів кредитівки Маруся Колодій представила звіт. Вона висловила вдячність Олі Якубовській, яка цього року виходить у відставку зі складу дирекції.

Звітували головний управитель Галина Келлер, голова фінансового відділу Роман Стельмах, голова позичкового відділу Володимир Патрун, голова операційного відділу Ірина Яринич, Сергій Грубій звітував від імені Контрольної комісії.

Г. Келлер оголосила про відкриття нової філії в околиці Філядельфії – Сомертоні. Оксана Голубовська представила звіт і кандидатів на вибір від імені Номінаційного комітету. Одноголосними оплесками вибрано кандидатів М. Колодій, Христину Швед і Романа Петика.

Андрея Жаровська

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує шановне товариство

на доповіді

ТЕТЯНИ ОСТАШКО

кандидата історичних наук, провідного наукового співробітника відділу історії Української революції 1917-1921 рр. інституту історії України НАНУ, секретаря Всеукраїнської громадської організації „Союз гетьманців-державників“

та

ІННИ СТАРОВОЙТЕНКО

кандидата історичних наук, старшого наукового співробітника відділу джерел з новітньої історії України Інституту Української археографії та джерелознавства НАНУ

на тему

„УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ У СУЧАСНІЙ ІСТОРІОГРАФІЇ УКРАЇНИ“

Осташко Тетяна – автор книжок „Діячі Української Центральної ради: Біографічний довідник“; „Полковник Петро Болбочан: трагедія українського державника“; „Український патріот з династії Габсбурґів“; укладач наукових збірників „Вячеслав Липинський і його доба“ (том I, том II); збірників документів „Українська Центральна рада“; „Директорія, Рада Народних Міністрів Української Народної Республіки“ та ін.

Старовойтенко Інна – автор книжки „Євген Чикаленко: людина на тлі епохи“; упорядник збірників „Листи Євгена Чикаленка до Сергія Єфремова. 1923-1928 роки“; „Листи Леоніда Жебуньова до Євгена Чикаленка. 1907-1919 роки“; „Євген Чикаленко. Петро Стебницький. Листування. 1901-1922 роки“; „Історія України-Русі“ у листуванні Миколи Аркаса та Василя Доманицького“; „Петро Стебницький. Вибране“.

Доповіді відбудуться

у неділю, 16 травня 2010 р., о 3-ій год. по пол.

в приміщенні УВАН

206 West 100th Street. New York, NY 10025

Tel.: (212) 222-1866

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

оголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ ТА НАГОРОД

студіюючій молоді

тільки членам УНСоюзу на академічний рік 2010-2011

Програма братських послуг для студентів, членів УНСоюзу, включає два види грошевих нагород:

ЗВИЧАЙНІ НАГОРОДИ УНСоюзу-приділені залежно від року навчання студента.

ОСОБЛИВІ СТИПЕНДІЇ - шість до дев'яти стипендій спеціяльного призначення: *Йосипа і Дори Ґаландюк*, пам'яті *Марії, Дмитра і Ольги Яросевичів, Віри Станґль, Йосипа Волька* і стипендія Блакстону, заснована корпорацією Українського Народного Дому в Блакстоні, Масачусетс.

- Стипендії і нагороди надаються тільки для "UNDERGRADUATE" студентів акредитованих коледжів та університетів, які студіюють для одержання першого ступеня, бакалявра і для випускників середніх шкіл, які поступають до коледжів чи університетів.
- Прохання про надання стипендії чи нагороди приймаються від студентів, які на 1-ше червня, року в якому складають аплікацію, є АКТИВНИМИ ЧЛЕНАМИ *УНСоюзу* принаймі ДВА РОКИ.
- Аплікацію, з вимаганими додатками треба надіслати до Головної Канцелярії УНС в ОДНОМУ КОНВЕРТІ, датованому не пізніше, як 1-го червня 2010 р.
- Конверти датовані пізніше, неправильно заповнені аплікації або брак додатків до аплікації, автоматично дискваліфікують студента.
- За подальшими інформаціями і аплікаціями на стипендії УНСоюзу зайдіть на нашу інтернет-сторінку **www.unamember.com**/membership benefits.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION INC.,
SCHOLARSHIP COMMITTEE
2200 Rt. 10, P.O.Box 280
Parsippany, NJ 07054

Please send me an application for the **2010-2011** academic year.

(Please print or type)

NAME____

ADDRESS____

CITY______________________ STATE__________ZIP CODE__________

TEL__________________ E-MAIL _______________________________

Web______________________ am a member of UNA BRANCH #___________.

Українські виставки...

(Закінчення зі стор. 7)

Швеція на перехрестях історії“ в Українському музеї та на симпозіюм з питань Чорнобильської катастрофи, він має приємність запросити гостей та представників місцевої громади і консульських служб оглянути виставку К. Чеховського, яка діятиме до 17 травня.

Виставку організувала Всеамериканська громадська організація „Нова українська хвиля“ спільно з Постійним представництвом України в ООН, щоб ознайомити громадськість з творчістю цікавого художника, представника нової хвилі еміґрації, який використовує ориґінальні засоби відображення дійсности через символи і знаки.

На суд глядачеві виставлено 11 картин – невелика частина полотен з його власної багатої колекції.

„Витонченість ліній та світло, яке випромінюють картини, дають відчути, що їх створила надзвичайно тонка чутлива душа, – сказала Наталія Сергеєва, дружина Посла Ю. Сергеєва. – Всі роботи цікаві, але мені найбільше до вподоби картини „Почуття“, „Полярність відзеркалення“. Вони заохочують до роздумів, до розвитку власної уяви“.

Понад 60 осіб, які були присутні на відкритті виставки, залишили добрі відгуки про цей захід. Особливу увагу привертала картина „Неземне кохання“, виконана флюросцентними фарбами, які світяться. Вона створювала враження реального об'єкта у нереальному казковому світі.

Медаля на згадку здобуття Азова.

Архітектурно-археологічні дослідження в Батурині

д-р Володимир Мезенцев

Минулого літа канадсько-українська археологічна експедиція продовжила щорічні польові досліди у Батурині Чернігівської области, які вже 10 років спонзорує Програма досліджень Східньої України ім. Ковальських при Канадському інституті українських студій (КІУС), Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці (НТШ-А) та Понтифікальний інститут середньовічних студій Торонтського університету. Видатний історик Гетьманату, директор КІУС проф. Зенон Когут очолює Батуринський проєкт. Голова НТШ-А проф. Орест Попович є його патроном та академічним дорадником.

Фонд катедр українознавства при Гарвардському університеті (директор д-р Роман Процик, Філядельфія), Меморіяльний Фонд ім. Марусі Онищук та Іванка Харука при КІУС (засновник Петро Малофій, Едмонтон), Фонд „Поміч Україні" у Монреалі (голова Богдан Баб'як), фундації „Прометей" (голова Марія Шкамбара) та Кредитової спілки „Будучність" у Торонто (голова ради директорів Орест Коструба) надають щорічні дотації на дослідження Батурина і публікацію здобутків.

У 2009 році цей проєкт також підтримали щедрими ґрантами Українсько-американська асоціяція університетських професорів (президент проф. Любомир Винар), Фундація ім. Ольжича (персонально дякую голові ОУН Миколі Плав'юкові, колишній заступниці голови канадської фундації Ярославі Зорич та її помічниці Кароліні Малецькій), Ліґа Українців Канади у Торонто (голова Крайової управи д-р Олег Романишин) та Вінніпеґу, Ліґа Українок Канади (голова Христина Бідяк), Дослідний інститут „Україніка" (президент Орест Стеців), Українське Національне Об'єднання, Українська кредитова спілка (президент УНО і головний управитель УКС Тарас Підзамецький) та Рада у справах культури Світового Конґресу Українців (голова Анна Кісіль) у Торонто.

Дерево-земляні укріплення цитаделі фортеці Батурина XVII ст. Реконструйовано корпорацією „Укрреставрація" (президент д-р А. Антонюк) у 2008 році. *Фото: Володимир Мезенцев*

Керівником Батуринської археологічної експедиції є д-р Володимир Коваленко (Чернігівський університет), а її співкерівником та виконавчим директором проєкту від канадської сторони – д-р Володимир Мезенцев (КІУС). У дослідженні середньовічного Батурина бере участь знаний історик княжої Руси проф. Мартін Дімнік з Понтифікального інституту середньовічних студій.

2009 року в експедиції брали участь 152 студенти-історики та науковці з університетів і музеїв Чернігова, Києва, Ніжина, Глухова, Сум, Ромен, Путивля, Львова, Торонто та Едмонтону.

У 1669-1708 роках Батурин був столицею козацько-гетьманської держави та резиденцією гетьмана Івана Мазепи (1687-1709) і конкурував з найстаршими й найбільшими містами центральної України – Києвом і Черніговом. Піднесення Батурина було підірване під час придушення царем Петром I повстання І. Мазепи за незалежність Гетьманщини. 1708 року московська армія, підсилена ордою кочових калмиків-тюрків, захопила й спалила повсталий Батурин та перебила там 11-14 тис. осіб гетьманської ґвардії, козаків і міщан. Гетьман Кирило Розумовський (1750-1764) відродив місто з руїн, але з початку XIX ст. воно поступово занепадало.

Торішні розкопки зосередились на ділянці колишньої садиби І. Мазепи на батуринській околиці Гончарівці. Перед 1700 роком гетьман спорудив там розкішний укріплений палацовий комплекс, де були його приватні покої, парадні залі для офіційних прийнять, нарад та банкетів, бібліотека, гетьманський архів, ґалерія портретів і колекція рідкісної зброї.

Археологічні дослідження залишок двох будівель цієї садиби у 2009 році свідчать, що вони були спалені під час російського нападу. Дослідники відкрили фундаменти внутрішніх стін та рештки сходів до підвалу основного цегляного палацу і підготували графічні реконструкції його екстер'єру. Це –

(Закінчення на стор. 20)

Уламок керамічної глазурованої геральдичної плити з рельєфом місяця. Розкопки Мазепиної резиденції на Гончарівці.
Фото: Ю. Ситий

Керамічна глазурована плита з гербом Мазепи від опорядження екстер'єру його палацу в Батурині. Мальована реконструкція Ю. Ситого, В. Мезенцева та С. Дмитрієнка, 2010 р.

Кипарисовий натільний хрест у срібній оправі з вирізьбленим Розп'яттям (до 1708 року).
Фото: А. Конопацький

Позолочене бронзове навершя руків'я шаблі у вигляді голови лева XVII-XVIII ст. Розкопки залишок Троїцького собору 2007 року.
Фото: Володимир Мезенцев

Фраґменти полив'яної кахлі з зображенням янгола від обличкування печей палацу. Розкопки 2009 року. *Фото: Володимир Мезенцев*

Чільний та бічний (поздовжній) фасади головного палацу Мазепиної садиби на околиці Гончарівці в Батурині (перед 1700 роком). Реконструкції Володимира Мезенцева, малюнки С. Дмитрієнка.

Архітектурно...

(Закінчення зі стор. 19)

найраніша відома багатоповерхова житлова споруда в козацькій державі, зведена й декорована в цілому за стилем зрілого віленського (вільнюського) бароко.

Однак, західню орнаментацію палацу збагатили елементами архітектурної школи Києва XVII-XVIII ст. Фризи його антаблементу прикрасили круглими керамічними плитками з рельєфними розетками, вкритими багатокольоровою поливою. Цей засіб не властивий західній чи московській бароковій архітектурі, а притаманний лише ранньомодерним мурованим будовам Середньої Наддніпрянщини, особливо Києва.

Підлоги Мазепиного палацу були вимощені фігурними теракотовими та глазурованими плитками блакитного й зеленого кольорів. Огрівальні печі обличковували майстерні кахлі з рельєфними рослинними візерунками і зображенням обличчя янгола з розпростертими крилами. Такий мотив, популярний в образотворчому мистецтві козацької доби, був запозичений від малювання й скульптури ренесансу чи бароко Західньої Европи, а не з іконографії Візантії та Київської Руси. Багато з кахлів вкриті зеленою чи різнобарвними поливами.

У 2009 році поблизу від головного палацу частково розкопали залишки одночасної багатої житлової споруди. Вона мала глибокий підвал та, ймовірно, більший мурований наземний поверх. Потрібні подальші археологічні дослідження, щоб визначити його параметри, плян і архітектурне оформлення.

Серед розвалів кладок обох палацових будов Гончарівки знайшли фраґментовані керамічні плити з зображенням герба гетьмана І. Мазепи. Археологам вдалось графічно реконструювати таку геральдичну плиту. Вона має рельєфи півмісяця з людським обличчям, зірки й хреста, обламовані гірляндами, що завиваються кільцями у бароковому стилі. Герб оточують шість кириличних літер – абревіятура імені та титулу його власника: „Пан Іван Мазепа, Гетьман Війська Запорізького". Деякі плити вкриті глазурею синього, блакитно-зеленого, білого та жовтого кольорів, а інші є теракотові. Вирогідно, вони розміщались над порталами входів чи низкою у вигляді фризу на фасадах обох відкритих палацових споруд Мазепиного подвір'я.

Це перша знахідка герба І. Мазепи у Батурині і його унікальне зображення на кераміці, виконане у техніці мілкого рельєфу та поліхромної поливи і надійно датоване коло 1700 року.

Ошатні гербові плити та пічні кахлі Гончарівки є високохудожніми витворами українського елітарного ужиткового і геральдичного мистецтва. В їх орнаментації простежуються впливи декоративної кераміки Литви й Білорусі нового часу. Спеціялісти вважають, що ці плити й кахлі виготовили кращі майстри (кахляри) Гетьманщини, яких І. Мазепа запросив до Батурина з Києва. Київ, Чернігів та Батурин (до 1708 року) були провідними центрами виробництва полив'яної кераміки Наддніпрянської України XVII-XVIII ст.

Існує державний проєкт відбудови палацового комплексу І. Мазепи на Гончарівці, а також зруйнованого собору св. Живоначальної Трійці, спорудженого гетьманом в Батурині близько 1692 року, після завершення архітектурно-археологічних досліджень їх решток. Однак, світова фінансова криза затримує здійснення цих коштовних реконструкцій.

Розкопки цвинтаря Троїцького собору в колишній фортеці у 2008-2009 роках показали, що там поховано частину жертв розгрому міста 1708 року. Минулого літа на південь від храму експедиція розкопала 65 могил батурян XVII-XVIII ст.

Четверо з похованих відносяться до загиблих від того нападу. Це кістяки жінки та чоловіка середнього віку, юнака і підлітка зі смертельними проломами й простріламм черепів.

Черепи жінок і дитини з отворами від мушкетних куль були також знайдені на цьому цвинтарі та кладовищі Воскресінської церкви у фортечній цитаделі в 2001 й 2008 роках. Відкриття археологів у Батурині переконали деяких російських істориків нарешті визнати у 2008 році факт масової різанини населення міста без огляду на стать і вік військом царя Петра.

Під час дослідження могил та садиби І. Мазепи знайдено позолочену мідяну ікону св. Миколая (продукція Києво-Печерської Лаври); залізну декоративну деталю церковної люстри, правдоподібно, з Троїцького собору; п'ять срібних та мідяних польських монет; фраґмент дорогого келиха для вина з венеціянського скла з ґравірованим квітковим орнаментом (склянка репрезентує вишуканий імпортний столовий посуд гетьмана та нагадує про бенкети у палаці); різьблені кістяні прикраса й ґудзик місцевого виробництва з вжитку рядових міщан XVII-XVIII ст. В ході земляних робіт біля цитаделі відкрили багато чавунних ядер, якими російська артилерія бомбардувала місто під час штурму.

Так розкопки канадсько-української експедиції в Батурині у 2009 році – річницю смерти гетьмана І. Мазепи у 1709 році – виявили цінні археологічні дані про архітектуру і керамічне оздоблення його найбільш амбітної резиденції, піднесення й падіння столиці козацької України.

* * *

На жаль, через ґльобальну фінансову кризу академічні спонзори скоротили фінансування Батуринського проєкту, а українська держава взагалі не виділила бюджетних фондів на будь-які дослідження й відбудову архітектурних пам'яток Батурина цього року. Тому продовження розкопок улітку суттєво залежить від благодійної допомоги діяспори. Археологи звертаються до українських фундацій, кредитівок, організацій, компаній, громад і меценатів у США та Канаді з проханням надалі підтримувати цю загальнонаціональну справу.

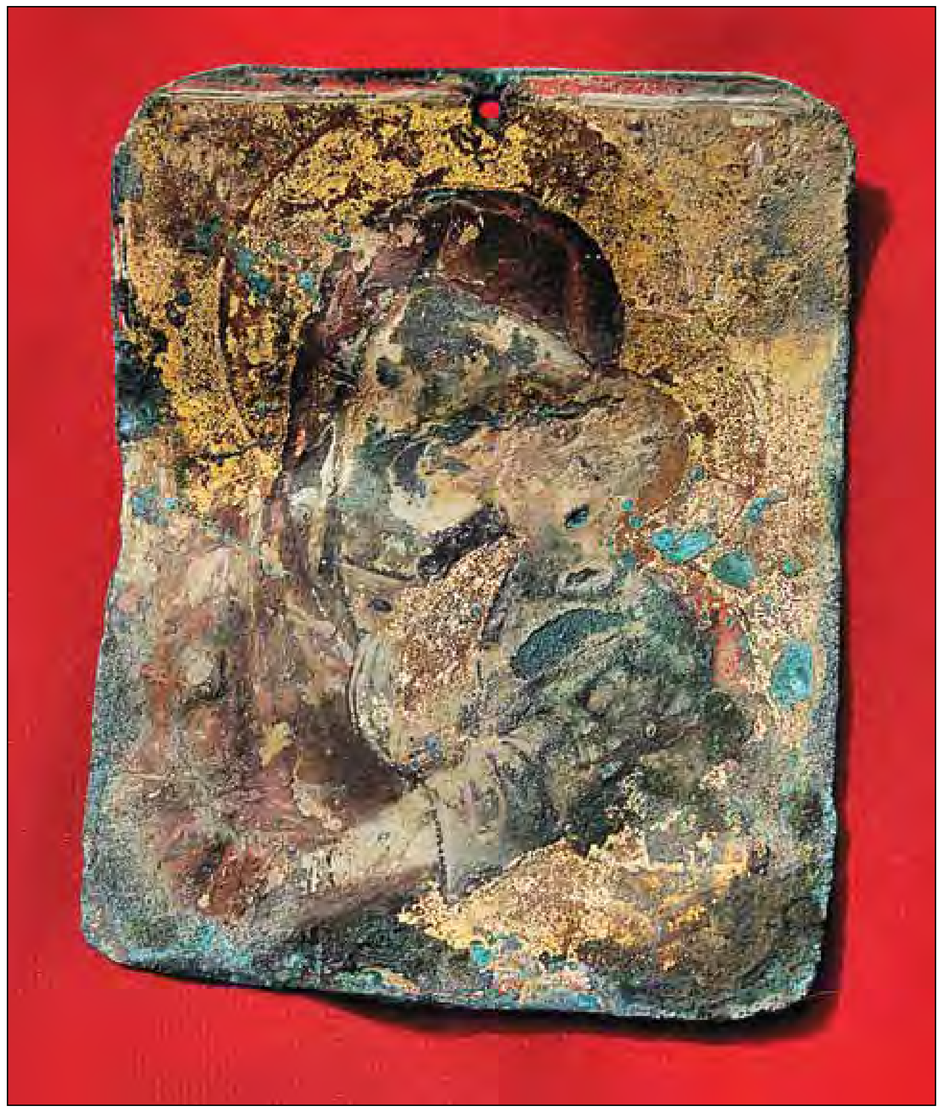
Тих доброчинців, які бажають допомогти подальшим археологічним, історичним та архітектурно-мистецьким студіям Мазепиної столиці, відтворенню вигляду її спалених гетьманських палаців і церков та оприлюдненню цих матеріялів, ласкаво просимо надіслати Ваші пожертви на адресу: Prof. Zenon Kohut, Canadian Institute of Ukrainian Studies, 430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, AB, Canada T6G 2H8. Тел.: (780) 492-2973. Електронна пошта: zenon.kohut@ualberta.ca. Чеки можна виписати на: Canadian Institute of Ukrainian Studies, Memo: Baturyn Project.

Цей інститут надішле усім жертводавцям офіційні посвідки про звільнення внесків від оподаткування. Їм буде висловлено подяку в публікаціях та публічних лекціях, пов'язаних з проєктом.

По додаткову інформацію про дослідження Батурина просимо звернутись до автора цієї статті: Dr. Volodymyr Mezentsev, 100 High Park Ave., Apt. 808, Toronto, ON, Canada M6P 2S2. Тел.: (416) 766-1408; електронна пошта: v.mezentsev@utoronto.ca.

У В. Мезенцева можна замовити диск DVD з презентацією „Розкопки і архітектурні реконструкції у Батурині 2008 року та відзначення 300-ліття Батуринської трагедії" (45 хв. українською мовою), а також диск DVD-NTSC чи відеокасету VHS-NTSC з професійним науково-популярним документальним фільмом про історію і культуру Батурина козацької доби та розкопки міста у 2001-2002 роках українською чи англійською мовами.

Від керівництва Батуринського проєкту автор щиро дякує українцям США та Канади за щедру підтримку у попередні роки і вірить, що з Вашою допомогою ми плідно продовжимо розкопки Мазепиної столиці також за новообраного Президента України.

Позолочена мідяна підвісна ікона Богородиці з Христом XVII ст., знайдена на місці Троїцького собору в 2008 році. *Фото: А. Конопацький*

Комп'ютерна реконструкція В. Сидоренка фраґментованої теракотової пічної кахлі з рельєфом янгола.

УКРАЇНА І СВІТ

Козацькі зустрічі в Шевченковому краї

Свято у гетьманській столиці

ЧИГИРИН. – 18 квітня у гетьманській столиці Богдана Хмельницького відбулися урочистості на честь 93-ої річниці Українського козацтва. У заходах брали участь члени Ради Українського козацтва при Президентові України: почесний гетьман Українського козацтва Володимир Мулява та Верховний отаман Реєстрового Українського Народного козацтва Володимир Сумовський, козацькі делеґації з міста Києва та ряду областей, представники козацької організації української діяспори „Українське вільне козацтво".

Урочисті заходи організувала Рада козацьких отаманів України – громадське об'єднання, створене козацькими отаманами у серпні 2009 року. Головою Ради є наказний кошовий отаман Українського вільного козацтва Анатолій Грива.

Учасники свята вшанували пам'ять українських героїв – отаманів Холодного Яру Матвія Гриви, Івана Жили, Гната Голого, Семена Неживого, Максима Залізняка, Івана Ґонти, братів Чучупаків – Василя, Олекси та Петра, Чорного Ворона, Юрія Горліса-Горського, Івана Деркача, Костя Блакитного та багато інших. Під час урочистостей козаки відкрили пам'ятну плиту Гетьманові Самостійної Соборної України Іванові Полтавцеві-Остряниці.

У жовтні 1917 року у Чигирині відбувся козацький з'їзд, на якому були присутні тисяча делеґатів, що представляли 60 тис. організованих членів Вільного козацтва Київщини, Чернігівщини, Катеринославщини, Херсонщини та Кубані. Безпосереднім організатором цього з'їзду був І. Полтавець-Остряниця. З'їзд прийняв статут і програму Вільного козацтва, в яких провідне місце посіли питання державотворення і розбудови національних українських Збройних Сил.

Отаманом Генеральної козацької ради з'їзд обрав командира Першого Українського корпусу генерала Павла Скоропадського, а почесним отаманом – голову Української Центральної Ради проф. Михайла Грушевського. Організаційним осередком козацтва стала Біла Церква.

Під час цьогорічних козацьких урочистостей важливою подією стало винесення прапора Українського вільного козацтва діяспори, який у 1992 році Кошовий отаман Йосип Івах Д. Байда з Канади передав в Україну Гетьманові Українського козацтва Володимирові Муляві.

Після свята у Чигирині козацькі підрозділи Ради козацьких отаманів України долучилися до заходів, які проводив Історичний клюб „Холодний Яр".

Анатолій Грива

Винесення в Чигирині прапора Українського вільного козацтва діяспори.

Донька Юрія Горліса-Горського Леся Янґ-Лісовська серед холодноярців.

У Холодному Яру вшанували пам'ять Василя Чучупака

МЕЛЬНИКИ, Черкаська область. – 18 квітня до Холодного Яру прибули посланці з усієї України, щоб відзначити 90-річчя з дня загибелі у бою з московськими окупантами головного отамана повстанців Василя Чучупака. Біля пам'ятника холодноярцям у центрі села відбулося віче, на якому промовляли президент історичного клюбу „Холодний Яр", відомий письменник і громадський діяч Роман Коваль, Герой України Левко Лук'яненко, письменники Василь Шкляр, Іван Драч і Павло Вольвач, голова Національної спілки письменників Володимир Яворівський, прихильники Всеукраїнського об'єднання „Свобода", представники козацтва. Виступали й кобзарі.

Над пам'ятником борцям за волю України маяли національні стяги, прапори холодноярських повстанців і Першого кінного полку Чорних Запорожців (останні привезли з Перемишля тамтешні українці разом з справжнім козацьким тулумбасом, звуки якого повідомляли про перебіг подій). Після віча були відвідання могили В. Чучупака і його побратимів, місця його останнього бою, посвята в козаки біля Гайдамацького ставу і освячення зброї.

Цього дня мав бути відкритий пам'ятник письменникові, авторові документального роману „Холодний Яр" Юрієві Горлісові-Горському, але його не встигли встановити до дня вшанування пам'яті полеглих патріотів. Монумент за власні кошти виготовив благодійник Володимир Сапа. Поряд стоятиме й камінь з автографом Юрія Горліса-Горського: „Холодний Яр живий. Він знає, хто – друг, а хто – ворог".

Перед присутніми виступила донька письменника Леся Янґ-Лісовська, котра прибула з Великобританії. Вона подякувала усім за пам'ять про батька і повстанців, яких він показав на сторінках своєї книги, і повідомила, що плянує повернутися на землю предків.

Поетеса Антоніна Литвин нагадала присутнім прадавню істину: перепусткою до раю є не статки чи посади, а грудка рідної землі на смертельну рану…

Олександер Вівчарик

Могила Василя Чучупака.
Фото: Олександер Вівчарик

Урочистості в Чигирині на честь 93-ої річниці Українського козацтва.

Тулумбас Чорних Запорожців з Перемишля в Холодному Яру.

Полагоджуйте всі свої фінансові справи
цілодобово, вигідно та
ЕЛЕКТРОННО...
За докладнішими інформаціями завітайте на нашу сторінку Інтернету:
www.selfrelianceny.org
SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
На службі членам та громаді від 1951 р.
MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
KERHONKSON :
6325 Route 209
Kerhonkson, NY
Tel: 845-626-293
Fax: 845 626-8636
UNIONDALE :
226 Uniondale Ave,
Uniondale NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax:
ASTORIA :
32-01 31ST AVE
ASTORIA NY
TEL: 718 626-0
Fax: 718
LINDENHURST:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989
Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виставка О. Коваленка „Мітологія моєї Батьківщини"

ЧИКАҐО. – В Українському Національному Музеї 7-30 травня відбудеться виставка творів Олекси Коваленка „Мітологія моєї Батьківщини", який вже другий творчий десяток літ проживає у Сієтлі, Вашінґтон.

О. Коваленко народився у Києві в 1946 році. Дитинство минуло під впливом бабусі Віри, двоюрідної сестри Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського.

Ще дитиною він ходив з батьком Пилипом Коваленком, випускником Львівської малярської академії, малювати на схилах Дніпра. Генетична пам'ять (сільські краєвиди над Південним Бугом, босоноге дитинство і запах від маленького окрайця чорного хліба, захованого на ранок) непомітно перейшли у реальне життя.

Шлях до визнання був не з легких. О. Коваленко був сином доньки та онуком „ворога народу" – професора-славіста Київського університету Григорія Сабалдира, який на 25 років став в'язнем за українізацію України.

О. Коваленко закінчив медичне училище, працював в Інституті зоології, продовжив мистецькі студії в художньому інституті, став художником на катедрі палеонтології, згодом знайшов працю на кіностудії ім. Олександра Довженка.

Сім'я жила поблизу „Золотих воріт" у Києві, де дід у 1910 році купив велику квартиру. Дід походив з миргородської козацької шляхти, був надзвичайно освіченою людиною, писав книжки, володів багатьма европейськими мовами. Мама Аріядна Сабалдир була доктором-біохеміком. Поруч був будинок авіоконструктора Ігоря Сікорського.

Олекса Коваленко. „Русалка".

Сталінська влада простору професорську квартиру розділила між сімома пролетарськими родинами. Дві маленькі кімнатки залишили справжнім власникам. Працюючи у Інституті зоології, О. Коваленко неодноразово бував у наукових археологічних експедиціях, де з болем в душі згадував славних козаків.

Кожна його праця у своїй основі має леґенду рідного краю, яку треба вміти відчитати. Маки, любисток, соняхи, волошки, бузок, чорнобривці (це одночасно і назви картин) палахкотять на картинах О. Коваленка життєдайним вогнем під вікнами українських осель. Усім, хто волею долі опинився далеко від батьківського дому, вони нагадують: „Така земля мила, де мати народила".

Зустріч із мистцем відбудеться під час відкриття виставки 7 травня, о 7-ій год. вечора.

Марія Климчак

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Артем Сокіл. „Аглая", повість. Це перша спроба неосвоєного ще в українській літературі жанру — повість-продовження, повість-полеміка, напівзатертий часом паліпмсест, крізь рядки якого проступають слова незавершеного Миколою Хвильовим роману „Вальдшнепи". Видавництво „Смолоскип" Київ, 2010 рік.

Леся Ткач. „Чужина, чужина", оповідання. У збірці вони охоплюють значний період за часом створення. Перші з них мають сатиричний характер, але пізніші, побудовані на майже документальних розповідях про конкретні події, пройняті аналітичністю, осмисленням життєвих зв'язків. Видавництво „Ярославів Вал", Київ, 2009 рік.

Іван Мірчук. „Вступ до філософії", підручник за редакцією Миколи Шафовала. Видавництво Українського Вільного Університету (УВАН), Мюнхен, 2006 рік.

Іван Мірчук. „Філософські студії", монографія (ч. 62) за редакцією Миколи Шафовала і Романа Яремка. Видавництво УВАН, Мюнхен, 2006 рік.

Микола Шафовал і Роман Яремко упорядники. „Universitas Libera Ucrainensis 1921–2006" (історія та структура Українського Вільного Університету). Видавництво УВАН, Мюнхен, 2006 рік.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040* • adukr@optonline.net

**БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ
1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНИЦЯ В ДІТРОЙТІ, США**

Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою про те, що 16 квітня 2010 р. відійшов у вічність довголітній член Управи станиці

СВ. П.

МИКОЛА ПЕРЦОВИЧ

Горем опечаленій родині покійного Миколи висловлюємо наше щире співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ

З сумом повідомляємо, що 30 березня 2010 р. померла

СВ. П.

ОЛЬГА БОБА з дому ГАЛІБЕЙ

народжена 1915 р. у Львові.

ПАНАХИДА і похорон відбулися 9 квітня на цвинтарі Gate of Heaven, Hawthorn, NY.

Залишені в смутку:
брат – ТАРАС з дружиною РУТОЮ
сестрінки і братанки
близька і далека родина в Америці і Україні.

Прощай Олю! Вічна Тобі Пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою,
що 12 квітня 2010 р. упокоївся в Бозі
наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

СВ. П.

ВАСИЛЬ БРИЧКА

народжений 22 лютого 1925 р. в Лисятичах, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – АГАФІЯ
дочки – ЛЕСЯ, НАТАЛКА і МАРІЯ
внуки – МЕЛІСА, АНТОНІ, ХРИСТОФОР, АЛЕКСАНДРІЯ і ГЕНРИ
правнуки – ЕВАН, МАДІСОН і МАЛІЯ
сестра – СТЕФКА в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною,
приятелями і знайомими,
що в суботу, 1-го травня 2010 р.
з волі Всевишнього на 57-му році
життя, після важкої недуги,
заснула вічним сном наша
Найдорожча Дружина, Мама,
Внучка, Сестра, Тета

СВ. П.

РОКСОЛЯНА МИРОСЛАВА ПОДПІРКА

дочка покійних др. Стефана і Любомири Бойко.

У глибокому смутку:

чоловік - КАРОЛЬ
сини - РОМАН, АДЬО, ВІКТОР
бабця - КАРОЛИНА КОНРАД
сестри і брати:
ТЕРЕНЯ ДЯЧОК з синами Андрієм і Марком з родинами
АНДРІЙ БОЙКО з дружиною Іреною і дітьми Ареткою і Маркіяном
ЮРКО БОЙКО з дружиною Анною Марією і сином Александром
МОТРЯ ВОТЕРС з чоловіком Давидом і донями Арусею, Андрейкою, Алексою і Аланою
ВІРА БОЙКО
НЕСТОР БОЙКО з дружиною Мартою
МИРОН БОЙКО з дружиною Линет і дітьми Річардом, Софійкою і Каролиною
шваґри:
РІЧАРД ПОДПІРКА з дружиною Сандрою і дітьми Никол і Річард
ДЖОН ПОДПІРКА з дружиною Алисон і донею Емилі
вуйко - ІГОР КОНРАД з дружиною Сонею і синами Любомиром, Тарасом і Миколою з дружиною Ренатою і донею Калиною
дальша Родина в Америці, Канаді й Україні.

Виложення тіла – у середу, 5-го травня 2010р. о год. 2:00 – 5:00 по пол. і від 7:00 – 9:00 веч. в похоронному заведенні R.P. Drago Funeral Home при 43-10 30th Avenue, Astoria, New York 11103 (rpdragofuneralhome.com.) Парастас буде відправлений о год. 7:30 веч.

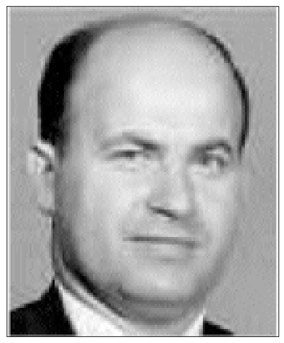
Похоронні відправи – в четвер, 6-го травня 2010р. Служба Божа о год. 9:30 ранком в Українській Католицькій Церкві ЧЕСНОГО ХРЕСТА (Ukrainian Catholic Church of the Holy Cross) при 31-12 30th Street, Astoria, New York 11106. Похорон на цвинтарі Locust Valley Cemetery, Locust Valley (near Glen Cove), New York.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертву для Сиротинців в Україні на 'Orphans Aid Society' - www.oasukraine.org

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

з жалем повідомляє
членів Головного Уряду, членів 13 Відділу УНС
у Вотервліт, Н. Й. та всіх членів УНС,
що 28 квітня 2010 р. відійшов у вічність

СВ. П.

ПАВЛО ШЕВЧУК

Нар. 30 вересня 1924 року

Павло Шевчук був секретарем 13 Відділу УНС від 1964 р. до 2005 р. та головою Округи в Олбані понад 20 років. Брав активну участь в Конвенціях УНС та поширював інтереси УНС в громаді. Його активність найкраще відзеркалює число нових членів, впродовж своєї 41-літньої праці приєднав до УНСоюзу понад 300 нових членів. Його відданість Українському Народному Союзові залишиться в пам`яті союзовців назавжди.

Екзекутивний Комітет та все членство УНС
висловлюють щирі співчуття дружині Теодозії Ксенич,
доньці Дiяні, синові Петрові з дружиною Анною-Матильдою
та племінникам і племінницям у Польщі й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС

„Ті, що греблі рвуть"
ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшла на Вічну Ватру у вівторок, 13 квітня 2010 р.

СВ. П.
ПЛ. СЕН.

ОЛЬГА ЗЕЛЕНА

перша курінна відновленого Куреня УСП-ок „Ті, що греблі рвуть"
на еміґрації, член Станиці в Торонто,
новацька і юнацька виховниця, колишня командантка таборів та
Крайова Референтка УПЮ.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині

Провід куреня
„Ті, що греблі рвуть".

під патронатом
Посольтва України-США
Українська Народна
Фундація
запрошує на...
WWW.SOYUZIVKA.COM
SOYUZIVKA@AOL.COM
На нашій сцені.....
найпопулярніший
гурт у східній
Европі у власній
концертній програмі...
з України
Гайдамаки
КоЗак Рок
і багато більше...
Art by E. Kozak
Фестиваль
Української
Культури
на Союзівці
2010
16-18 липня
JULY 16-18
at Soyuzivka
216 Foordmore Rd.
Kerhonkson, NY
(845) 626-5641